

**SIS-gebruiker Algemeen - Doorgest.: FW: cassatie schriftuur Hoge Raad
waxinelichthouder - strafzaak**

Van: Statengriffie Alg. Imaail
Aan: SIS-gebruiker Algemeen
Datum: Woensdag 28 Augustus 2013 15:52
Onderwerp: Doorgest.: FW: cassatie schriftuur Hoge Raad waxinelichthouder - strafzaak
Bijlagen: Lensink, cassatieschriftuur, 13-08-27.docx; briefProvincialeStaten.pdf

PROV. NOORD-BRABANT		
Zaaknr.:	C2120522	
27 AUG 2013		
Briefnr.	346022	
d.:	afd.:	bur.:

>>> Op Dinsdag 27 Augustus 2013 om 23:44 is in bericht <DUB120-W113DE2B5DB69F3E145298BF84A0@phx.gbl> door GW Lensink <gw_lensink@hotmail.com> geschreven:

Geachte redacties en leden der Staten / Staten - Generaal,

Hierbij graag aandacht met betrekking tot dit persbericht voor de cassatie schriftuur en bijgevoegde documenten.

<http://erwinlensinkvrij.nl/synchroniciteit>

<http://erwinlensinkvrij.nl/deutsch>

Bij voorbaat dank voor de interesse en met vriendelijke groeten,

Erwin Lensink

From: erwin_lensink@hotmail.com

To: redactie@eenvandaag.nl; p.smit@volkskrant.nl; d.pinedo@nrc.nl; jan.born@eenvandaag.nl; daveyvanaken@gmail.com; redactie@rtlnieuws.nl; redactie@volkskrant.nl; redactie@tvgelderland.nl; redactie@gelderlander.nl; info@prorepublica.org; redactie@prorepublica.org; clement@republikeinen.nl; moen@republikeinen.nl; info@hetis2013.nl; postbus@eerstekamer.nl; postbus@tweedekamer.nl; cie.vj@tweedekamer.nl; cie.fin@tweedekamer.nl

CC: marijn.schrijver@gmail.com; g.menick@veemadvocaten.nl; geredetwijfel@maastrichtuniversity.nl; a.slob@tweedekamer.nl; a.pechtold@tweedekamer.nl; acevs@wxs.nl; administratie@sp.nl; tkodrzycki@bohler.eu; mpestman@bohler.eu; christenunie@tweedekamer.nl; drsmkat@yahoo.com; pta.lensink@gmail.com; d.samsom@tweedekamer.nl; d66@tweedekamer.nl; lzegveld@bohler.eu; pers@hetis2013.nl; hans.maessen@home.nl; hol.j@nhtv.nl; r.leijten@tweedekamer.nl; m.thieme@tweedekamer.nl; sp@tweedekamer.nl; redactie@story.nl

Subject: FW: cassatie schriftuur Hoge Raad waxinelichthouder - strafzaak

Date: Tue, 27 Aug 2013 20:52:31 +0000

Geachte heer / mevrouw / redactie,

Bij deze graag uw aandacht voor het indienen van de cassatie schriftuur. Bij voorbaat dank en met vriendelijke groeten,

Erwin Lensink

Subject: schriftuur HR

Date: Tue, 27 Aug 2013 16:17:54 +0200

From: hoekstra@ankerenanker.nl

To: erwin_lensink@hotmail.com

Geachte heer Lensink,

Hierbij stuur ik u – op verzoek van de heer
J. Boksem – als bijlage de cassatieschriftuur
zoals heden ingediend bij de Hoge Raad der
Nederlanden.

Met vriendelijke groet,

Bouwina Hoekstra,
secretaresse

Anker & Anker Strafrechtadvocaten
Bezoekadres: Ossekop 11 - 8911 LE Leeuwarden
Postadres: Postbus 324 - 8901 BC Leeuwarden
Telefoon: 058 2442500
Fax: 058 2169696
info@ankerenanker.nl
www.ankerenanker.nl

Dit e-mailbericht is uitsluitend bestemd voor de geadresseerde(n). Wilt u direct contact met ons opnemen indien deze e-mail bij vergissing bij u terecht is gekomen? Wij verzoeken u in dat geval de e-mail te vernietigen, de inhoud ervan niet te gebruiken en niet onder derden te verspreiden, omdat het bericht vertrouwelijke informatie kan bevatten, beschermd door een beroepsgeheim. Onze aansprakelijkheid is steeds beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

Statengriffie Alg. Imail - FW: cassatie schriftuur Hoge Raad waxinelichthouder - strafzaak

Van: GW Lensink <gw_lensink@hotmail.com>
Aan: "redactie@nieuwsuur.nl" <redactie@nieuwsuur.nl>, "redactie@tv Gelderland...."
Datum: Dinsdag 27 Augustus 2013 23:44
Onderwerp: FW: cassatie schriftuur Hoge Raad waxinelichthouder - strafzaak
CC: "pauwenwitteman@vara.nl" <pauwenwitteman@vara.nl>, "contact@republikeine..."
Bijlagen: Lensink, cassatieschriftuur, 13-08-27.docx; briefProvincialeStaten.pdf

Geachte redacties en leden der Staten / Staten - Generaal,

Hierbij graag aandacht met betrekking tot dit persbericht voor de cassatie schriftuur en bijgevoegde documenten.

<http://erwinlensinkvrij.nl/synchroniciteit>

<http://erwinlensinkvrij.nl/deutsch>

Bij voorbaat dank voor de interesse en met vriendelijke groeten,

Erwin Lensink

From: erwin_lensink@hotmail.com
To: redactie@eenvandaag.nl; p.smit@volkskrant.nl; d.pinedo@nrc.nl; jan.born@eenvandaag.nl; daveyvanaken@gmail.com; redactie@rtlnieuws.nl; redactie@volkskrant.nl; redactie@tv Gelderland.nl; redactie@gelderlander.nl; info@prorepublica.org; redactie@prorepublica.org; clement@republikeinen.nl; moen@republikeinen.nl; info@hetis2013.nl; postbus@eerstekamer.nl; postbus@tweedekamer.nl; cie.vj@tweedekamer.nl; cie.fin@tweedekamer.nl
CC: marijn.schrijver@gmail.com; g.menick@veemadvocaten.nl; geredetwijfel@maastrichtuniversity.nl; a.slob@tweedekamer.nl; a.pechtold@tweedekamer.nl; acevs@wxs.nl; administratie@sp.nl; tkodrzycki@bohler.eu; mpestman@bohler.eu; christenunie@tweedekamer.nl; drsmkat@yahoo.com; pta.lensink@gmail.com; d.samsom@tweedekamer.nl; d66@tweedekamer.nl; lzegveld@bohler.eu; pers@hetis2013.nl; hans.maessen@home.nl; hol.j@nhtv.nl; r.leijten@tweedekamer.nl; m.thieme@tweedekamer.nl; sp@tweedekamer.nl; redactie@story.nl
Subject: FW: cassatie schriftuur Hoge Raad waxinelichthouder - strafzaak
Date: Tue, 27 Aug 2013 20:52:31 +0000

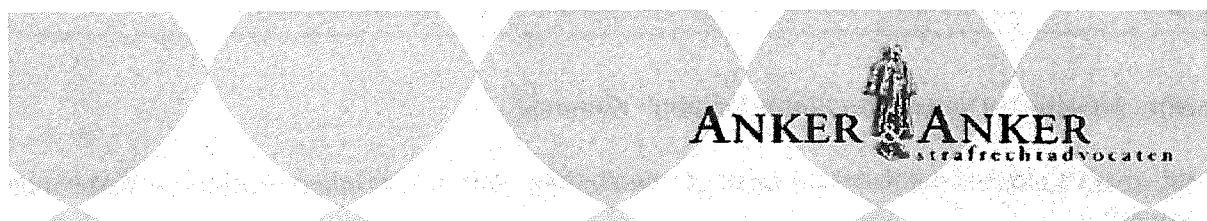
Geachte heer / mevrouw / redactie,

Bij deze graag uw aandacht voor het indienen van de cassatie schriftuur. Bij voorbaat dank en met vriendelijke groeten,

Erwin Lensink

Subject: schriftuur HR
Date: Tue, 27 Aug 2013 16:17:54 +0200

From: hoekstra@ankerenanker.nl
To: erwin_lensink@hotmail.com

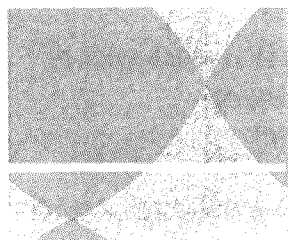

Geachte heer Lensink,

Hierbij stuur ik u – op verzoek van de heer J.
Boksem – als bijlage de cassatieschriftuur zoals
heden ingediend bij de Hoge Raad der
Nederlanden.

Met vriendelijke groet,

Bouwina Hoekstra,
secretaresse

Anker & Anker Strafrechtadvocaten
Bezoekadres: Ossekop 11 - 8911 LE Leeuwarden
Postadres: Postbus 324 - 8901 BC Leeuwarden
Telefoon: 058 2442500
Fax: 058 2169696
info@ankerenanker.nl
www.ankerenanker.nl

Dit e-mailbericht is uitsluitend bestemd voor de geadresseerde(n). Wilt u direct contact met ons opnemen indien deze e-mail bij vergissing bij u terecht is gekomen? Wij verzoeken u in dat geval de e-mail te vernietigen, de inhoud ervan niet te gebruiken en niet onder derden te verspreiden, omdat het bericht vertrouwelijke informatie kan bevatten, beschermd door een beroepsgeheim. Onze aansprakelijkheid is steeds beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

Zaaknummer: S 13/02986

Aan de Hoge Raad der Nederlanden
Kamer voor Strafzaken
Postbus 20303
2500 EH 's-Gravenhage

Namens verzoeker, **GERRIT WILLEM LENSINK**, geboren te Winterswijk op 3 februari 1981, wonende te Meddo (Winterswijk), draag ik de volgende cassatiemiddelen voor tegen het arrest van het Gerechtshof Den Haag, uitgesproken op 1 februari 2013, onder parketnummer 22-004768-11, waarbij verzoeker wegens “(feit 1) eendaadse samenloop van opzettelijke belediging van de Koning en opzettelijke belediging van de vermoedelijke opvolger van de Koning en opzettelijke belediging van de echtgenoot van de vermoedelijke opvolger van de Koning”, “(feit 3) opzettelijk en wederrechtelijk enig goed dat geheel of ten dele aan een ander toebehoort, beschadigen” en “(feit 4) bedreiging met zware mishandeling en bedreiging met brandstichting” is veroordeeld tot een gevangenisstraf voor de duur van 5 (vijf) maanden en tot verbeurdverklaring van 2 (twee) waxinelichthouders:

Middel 1:

Er is sprake van schending van het recht en / of van verzuim van vormen, zoals bedoeld in artikel 79 RO. Aan verzoeker is tekort gedaan aan diens recht op een eerlijk proces in de zin van artikel 6 EVRM. Het hof heeft onvoldoende aandacht geschonken aan de positie van verzoeker, die – hoewel hij recht had op bijstand van een toegevoegd raadsman – (uiteindelijk) niet door zijn raadsman ter terechtzitting werd bijgestaan.

Subsidiair wordt aangevoerd dat het hof niet zonder nader onderzoek had mogen aannemen dat verzoeker ‘welbewust’ afstand heeft gedaan van zijn

recht op rechtsbijstand, althans dat het hof zijn oordeel dat van een zodanige afstand kan worden gesproken, ontoereikend heeft gemotiveerd.

‘Artikel 6, derde lid onder c, EVRM kent de verdachte het recht toe om zichzelf te verdedigen dan wel zich te laten bijstaan door een advocaat. Die verdragswaarborg komt ook tot uitdrukking in het Wetboek van Strafvordering. Ingevolge artikel 28, eerste lid, Sv is de verdachte bevoegd zich door een of meer gekozen of toegevoegde raadslieden te doen bijstaan. De in dat wetboek voorziene toevoeging van een raadsman aan de verdachte is in een aantal gevallen verplicht, onder meer wanneer de verdachte zich in voorlopige hechtenis bevindt of heeft bevonden (art. 41 Sv).

Of een verdachte zichzelf ter terechtzitting wil verdedigen dan wel zich wil laten verdedigen door een raadsman, is ter vrije keuze van de verdachte. Dat geldt ook indien aan de verdachte een raadsman is toegevoegd.

Dat betekent niet dat de zorg voor de verdediging steeds en zonder meer aan de verdachte kan worden gelaten. Dat geldt in het bijzonder indien een verdachte ten aanzien van wie de wetgever heeft voorzien in ambtshalve toevoeging van een raadsman, ervoor kiest om zichzelf te verdedigen en te kennen geeft afstand te willen doen van zijn recht op rechtsbijstand. Dan zal de rechter erop moeten toezien dat door die keuze aan het recht op een eerlijk proces niet wordt tekortgedaan. In een zodanig geval zal de rechter zich ervan moeten vergewissen dat de afstand van rechtsbijstand ondubbelzinnig, desbewust en vrijwillig is gedaan. Indien de rechter oordeelt dat daarvan sprake is en hij de keuze van de verdachte respecteert, zal hij tijdens de behandeling van de zaak bijzondere aandacht moeten schenken aan de positie van de verdachte. Dat geldt met name waar het gaat om het verstrekken van informatie die de verdachte voor zijn verdediging behoeft. In dat opzicht kan de verdachte immers tekortkomen omdat hij, anders dan met de regeling van de ambtshalve toevoeging is beoogd, geen bijstand van een rechtsgeleerde raadsman heeft. In dat tekort zal de rechter zoveel als mogelijk dienen te voorzien.’

(Hoge Raad 20 december 2011, ECLI:NL:HR:2011:BT6406)

In deze zaak gaat het om een verdenking die veel opzien en ophef heeft veroorzaakt. Verzoeker wordt ervan verdacht dat hij op Prinsjesdag 2010 een glazen waxinelichthouder tegen de Gouden Koets heeft gegooid, terwijl het toenmalige Staatshoofd (Koningin Beatrix) en de troonopvolger (Prins Willem Alexander) en diens echtgenote (Prinses Maxima) op dat moment in die Gouden Koets aanwezig waren. Dit feit werd o.a. tenlastegelegd als beledi-

ging van de Koningin (art. 111 Sr) en van de opvolger van de Koningin en diens echtgenote (art. 112 Sr). Dit zijn misdrijven met een tamelijk hoog strafmaximum. Verzoeker is in verband met dit feit gedurende langere tijd rechtens van zijn vrijheid beroofd geweest.

Nadat verzoeker tijdens de (meeste) eerdere zittingsdagen werd bijgestaan door zijn raadsman, mr. G.E. Menick, was deze raadsman op de twee laatste zittingsdagen (op 13 november 2012 en 18 januari 2013) niet aanwezig. Tijdens deze zittingsdagen kwamen diverse verzoeken van verzoeker aan de orde, en werden het requisitoir van het openbaar ministerie en het pleidooi van verzoeker gehouden.

Met betrekking tot de ‘wens’ van verzoeker om de zaak zonder de aanwezigheid van zijn raadsman af te ronden, werd – blijkens het proces-verbaal dat van deze zitting is opgemaakt – tijdens de zitting van 13 november 2012 het volgende besproken:

‘De voorzitter stelt de inhoud van deze fax aan de orde. Mr. Menick schrijft daarin dat hij de wens van zijn cliënt respecteert om de zaak zonder de aanwezigheid van een advocaat af te ronden.

De verdachte verklaart hierover:

Ik heb gezegd dat ik mr. Menick van de zaak afhaal aangezien de werkwijze mij niet bevalt en ik op een schandalige manier word behandeld. Zelfs in de zaak tegen de leden van ‘Pussy Riot’ in Rusland wordt voldaan aan artikel 14c lid 3 EVRM en in deze zaak wordt daaraan niet voldaan. Dat artikel betreft de vrijheid van politieke overtuiging. Wat hier gebeurt slaat nergens op, dus ik heb mr. Menick gewoon van de zaak afgehaald. Ik wil niet dat hier een advocaat gaat pleiten en dat er vervolgens de zoveelste rechterlijke dwaling plaatsvindt en dat mijn advocaat daarvan dan vervolgens de schuld krijgt. Dit is ook al gebeurd in eerste aanleg, waarin mr. Van Essen de schuld kreeg terwijl de schuld natuurlijk gewoon bij het openbaar ministerie ligt.

(...)

De voorzitter deelt in dit kader mede dat het hof nadrukkelijk aandacht wenst te geven aan de fax van mr. Menick en de omstandigheid dat de verdachte hier vandaag zonder zijn advocaat is die hem als juridisch deskundige kan bijstaan en verweer kan voeren. Het hof begrijpt uit de fax en de verklaring

van de verdachte ter zitting dat het zijn uitdrukkelijke wens is om hier alleen te zijn. De onderhavige zaak betreft geen levensdelict, maar het gaat wel om ernstige feiten. De voorzitter benadrukt dat het hof wil stilstaan bij de vraag of de verdachte in staat is om zonder bijstand van zijn raadsman ter zitting, zijn verdediging te voeren en vraagt de verdachte om zijn visie hierop.

De verdachte verklaart hierop:

Mijn woorden zijn duidelijk: ik kan dit wel degelijk. Als het openbaar ministerie continue op deze wijze valse aanklachten indient en de boel bedondert, dan hoeft er geen advocaat op zitting te komen omdat dat geen zin heeft, zelfs niet als het de beste advocaat van de wereld is.

Op de vraag van de voorzitter of het klopt dat ik gemotiveerd ben om zelf mijn verweer te voeren, antwoord ik dat zo langzamerhand mijn motivatie hiervoor afneemt. Het duurt allemaal erg lang en als het nog veel langer gaat duren dan stuur ik wel een brief en kom ik niet meer ter terechtzitting.

De voorzitter wijst de verdachte erop dat het de vraag is of de zaak op een gepaste manier kan worden afgedaan wanneer dat gebeurt zonder dat de verdachte door een raadsman wordt bijgestaan. Het staat de verdachte vrij om zonder advocaat te komen, maar hiermee ontstaat wel een nieuwe situatie, namelijk dat de verdachte er alleen voor staat. Bij een zaak als deze behoeft dit aparte aandacht.

De verdachte antwoordt hierop:

Zolang het openbaar ministerie de zaak continue de zaak bij elkaar kan bedriegen en deskundigen kan inschakelen die meineed plegen en de door mij reeds genoemde mensen niet ter verantwoording worden geroepen, is het niet in mijn belang dat er een advocaat komt, of deze nu goed is of niet.

De voorzitter merkt op dat de verdachte kennelijk verzoekt om een aantal personen als getuige te horen. In dit kader houdt de voorzitter aan de verdachte voor dat het strafproces met waarborgen is omkleed. Deze waarborgen maken dat – afhankelijk van de stand waarin de behandeling van de zaak zich bevindt – het hof een afweging moet maken tussen de belangen van het openbaar ministerie betreffende de strafvervolging en de belangen van de verdachte om alles naar voren te kunnen brengen ter verdediging, zodat het hof voldoende is voorgelicht om over de zaak te kunnen beslissen.

De voorzitter zet hierop uiteen dat de behandeling van de zaak inmiddels in een gevorderd stadium verkeert; aan het begin van de behandeling zijn er door de verdachte verzoeken gedaan en daarover heeft het hof beslist, vervolgens zijn de feiten besproken en zijn de persoonlijke omstandigheden van

de verdachte aan de orde geweest. Ook is uitgebreid aandacht besteed aan de psychologische rapportages en de justitiële documentatie van de verdachte. Vlak voordat de zitting op 19 september 2012 werd geschorst in verband met het wrakingsverzoek van de verdachte, had de voorzitter het woord aan de advocaat-generaal gegeven voor zijn requisitoir. De behandeling van de zaak is daarmee dan ook in de laatste fase aanbeland, namelijk die waarin het requisitoir, vervolgens het pleidooi en tot slot nog het laatste woord aan de orde zijn.

De verdachte heeft kenbaar gemaakt getuigen te willen horen. De voorzitter wijst de verdachte erop dat wanneer dergelijke verzoeken in dit stadium van het geding worden gedaan, er andere – strengere – eisen voor die verzoeken gelden dan wanneer die verzoeken aan het begin van de behandeling in hoger beroep worden gedaan.

Het punt is dat de verdachte geen advocaat heeft die de verzoeken in een juridisch kader kan plaatsen en dat op een zodanige manier kan doen dat die verzoeken de beste kans van slagen hebben. In dit kader wil het hof aan de verdachte voorhouden dat het de vraag is of hij zich hiervan bewust is en of hij in staat is te overzien wat de consequenties zijn voor de processuele positie en van zijn keuze om zonder advocaat ter zitting te verschijnen.

De verdachte verklaart in dit kader:

Ik heb vijf verzoeken gedaan aan het hof en vijf keer is er een verkeerde beslissing op gegeven. Onder andere dat ik nu nog vastzit. Artikel 261, derde lid van het Wetboek van Strafvordering is duidelijk. De situatie is niet gewijzigd sinds 4 juli j.l. Ik wil dat Marijn Bengevoord vervolgd word.

De voorzitter merkt naar aanleiding hiervan op dat de verdachte zaken aanhaalt die buiten het bestek van deze zaak vallen. Het is duidelijk dat de zaak voor de verdachte méér omvat dan de feiten die op de tenlastelegging staan. Het is de vraag of die facetten aandacht behoeven in het kader van de behandeling in hoger beroep.

De verdachte verklaart hierop:

Als deze kwesties niet aan de orde zouden moeten komen, zou ik ze niet aan de orde stellen. Als de advocaat-generaal van plan is om een gevangenisstraf te eisen – ook al is het maar voor één dag – of een geldboete – ook al is die maar één euro – of een maatregel, dan wil ik alle dertig getuigen dan wel deskundigen horen die ik heb opgegeven.

De voorzitter merkt op dat daarmee de vraag op tafel ligt of de verdachte een reële inschatting kan maken van de kans dat zijn verzoeken zullen slagen en

of de verdachte weet hoe hij die verzoeken op de best mogelijke manier kan doen.

De verdachte reageert hierop als volgt:

Ik wijs op de brief van mijn cassatieadvocaat mr. Boksem met daarbij de cassatieschriftuur. Ook wijs ik erop dat ik gebruik maak van de diensten van mr. Menick. Met het feit dat hij niet op de zitting aanwezig is, geef ik aan dat ik het niet eens ben met de gang van zaken.

De oudste raadsheer merkt op dat de Hoge Raad in een arrest heeft overwogen dat – kort gezegd – de verdachte in die zaak een advocaat moest hebben. De tenlastelegging in die zaak betrof weliswaar een andersoortig en veel ernstiger feitencomplex. Maar, in het licht van die uitspraak baart het het hof zorgen dat de verdachte hier vandaag zonder advocaat is.

De verdachte geeft zijn reactie hierop:

Ik heb een advocaat maar die is niet in de rechtszaal. Ik ben duidelijk over het feit dat ik het niet eens ben met de gang van zaken. Of de zeven personen waarvan ik wil dat die worden opgeroepen worden gehoord, of ik doe deze zaak zonder advocaat. Ik wil geen nieuwe trucjes. Ik ga geen toestemming geven om mij ter zitting te laten verdedigen. Dat heb ik ook aan mr. Menick laten weten. Als het openbaar ministerie niets goed doet en ik moet steeds blijven vastzitten en het ook vanuit het hof er niet uit komt, dan komt er van mijn kant ook niets. Dan blijven we maar in deze situatie zitten.

De voorzitter geeft aan dat het hier gaat om de belangen van de verdachte en dat daarover wordt niet onderhandeld. Het blijft een punt van zorg dat de verdachte hier zonder raadsman is. Het hof vindt het van belang dat de verdachte zich ten volle bewust is van hetgeen de advocaat-generaal naar voren zal brengen in zijn requisitoir.

De verdachte deelt mede:

Ik ben mij ten volle bewust van het feit dat de advocaat-generaal sinds 4 juli 2012 alles bij elkaar liegt en bedriegt. Er zijn door het openbaar ministerie allerlei wetten en regels overtreden. Het openbaar ministerie verdraait de waarheid in mijn nadeel. Daarom wil ik nu geen advocaat. (...).

(...)

De voorzitter onderbreekt vervolgens het onderzoek voor beraad. Na beraad wordt het onderzoek hervat en deelt de voorzitter als beslissing van het hof mede dat het verzoek om aanhouding van de zaak wordt toegewezen. (...)

Voorts deelt de voorzitter mede dat het hof het betreurt dat mr. Menick niet ter zitting aanwezig is en dat het hof het gewenst vindt dat mr. Menick – hoewel hij kennelijk een pleitnota aan de verdachte heeft toegezonden – wel aanwezig zal zijn op de nadere terechtzitting die op 18 januari 2013 te 13.30 uur zal plaatsvinden. Het hof zal dit eveneens rechtstreeks aan mr. Menick kenbaar maken.’

Bij aanvang van de behandeling ter terechtzitting op 18 januari 2013 bleek dat de raadsman wederom niet aanwezig was. Opnieuw werd diens afwezigheid aan de orde gesteld. In het proces-verbaal van de zitting van 18 januari 2013 is hieromtrent het volgende opgetekend:

‘De voorzitter stelt uitdrukkelijk genoemd faxbericht van mr. Menick d.d. 17 januari 2013 aan de orde. De verdachte verklaart naar aanleiding hiervan het volgende:

Mijn advocaat mr. Menick is vandaag niet aanwezig. Dit is een protestactie naar aanleiding van het feit dat ik in september 2012 opnieuw in voorlopige hechtenis ben genomen. Hij staat mij nog wel bij, ik heb ook een pleitnota van hem. Ik ben in staat om te begrijpen wat hier gebeurt en ik ben ook toerekeningsvatbaar. Het is uitdrukkelijk mijn bedoeling dat mr. Menick mij niet ter terechtzitting niet bijstaat. Dit is een symbolisch protest.

(...)

Dan heb ik nog een ander punt, omdat de vorige keer de terechtzitting niet kon doorgaan. Ik verzoek het horen van de getuigen en ik verzoek het hof de films te bekijken waarop ik al eerder heb gewezen. Dit hoeft niet per se op de terechtzitting, de filmpjes zijn ook te bekijken via mijn website www.erwinlensinkvrij.nl.

De voorzitter deelt hierop mede dat als de verdachte wil dat de films ter zitting worden getoond, dat hij de reden hiervoor moet toelichten en dat de advocaat-generaal dan vervolgens daarop een reactie zal mogen geven. De verdachte zal moeten benoemen welke getuigen hij wenst te horen.

De verdachte verklaart hierop:

Ik leg aan u over een stuk getiteld 'slotpleidooi'. Daarin staan alle getuigen vermeld die ik nog graag wil horen. De personen die zijn vermeld onder nummer 17, 19 en 20 zijn hier ter terechtzitting aanwezig. De voorzitter vraagt mij naar de reden voor het verzoek om de getuigen genoemd in het slotpleidooi te horen. Ik kan hierop zeggen dat ik de getuigen Clement, De Vries en Kat wens te horen omdat ik anders straks jaren gedwongen in een psychiatrische kliniek moet doorbrengen. (...)'

Ook op 16 maart 2012 was de raadsman van verzoeker niet ter terechtzitting aanwezig. Verzoeker heeft ter terechtzitting een preliminair verweer gevoerd. Dit verweer werd door het hof verworpen. De ter terechtzitting op 16 maart 2012 geformuleerde onderzoekswensen van verzoeker werden op 29 maart 2012 grotendeels door het hof afgewezen.

Gelet op de juridische merites van de zaak en hetgeen er voor verzoeker op het spel stond, lijdt het geen twijfel dat met rechtsbijstand ter terechtzitting een wezenlijk belang was gemoeid. Uit het hierboven aangehaalde verhandelde ter terechtzitting kan worden afgeleid dat verzoeker ondubbelzinnig en vrijwillig afstand heeft gedaan van zijn recht op rechtsbijstand ter terechtzitting. Het hof heeft zich daarvan vergewist door deze beslissing van verzoeker uitdrukkelijk aan de orde te stellen tijdens de behandeling ter terechtzitting op 16 maart 2012, 13 november 2012 en op 18 januari 2013. Hiermee staat echter niet vast dat verzoeker kon overzien wat daarvan de (mogelijke) consequenties zouden kunnen zijn. Verzoeker heeft een *statement* willen maken (omdat er in zijn beleving geen sprake was van een eerlijk proces), maar heeft zich niet gerealiseerd dat hij door dat te doen een belangrijke waarborg voor een eerlijk proces heeft prijsgegeven. Verzoeker stelt zich thans op het standpunt dat het hof zich onvoldoende heeft ingespannen om zich ervan te vergewissen dat de afstand door verzoeker van zijn recht op rechtsbijstand 'desbewust' is gedaan. Door deze 'nalatigheid' heeft verzoeker uiteindelijk geen eerlijk proces (in de zin van artikel 6 EVRM) gehad. Een en ander klemmt temeer nu het hof wist dat het (mogelijk) met een 'kwetsbare' verdachte te maken had (die in eerste aanleg door de rechtbank was ontslagen van alle rechtsvervolging wegens ontoerekeningsvatbaarheid). Het hof had verzoeker er nog nadrukkelijker op moeten wijzen dat het afstand doen van rechtsbijstand in deze zaak bijzonder onver-

standig was en dat er andere mogelijkheden zijn om eventuele misstanden in het strafproces onder de aandacht van het hof te brengen. Verzoeker heeft zich (omdat het hof hem daarover onvoldoende heeft geïnformeerd) niet gerealiseerd dat de raadsman veel voor hem had kunnen betekenen, bijvoorbeeld bij het onderbouwen van de verzoeken om getuigen te horen. De raadsman had de onderbouwing telkens kunnen laten aansluiten bij de door het hof te hanteren beoordelingsmaatstaf. Verzoeker was in de veronderstelling dat een 'goede' motivering van het verzoek zou volstaan. Door deze naïviteit van verzoeker werden alle getuigenverzoeken afgewezen, terwijl met een goede juridische onderbouwing er ongetwijfeld verzoeken hadden kunnen worden toegewezen (met alle mogelijke gevolgen voor de uitkomst van de zaak). Dit is slechts een voorbeeld.

Omdat verzoeker onvoldoende op de hoogte was (gesteld) van het belang van rechtsbijstand ter terechtzitting en van de mogelijke consequenties van het doen van afstand van dit recht, zal thans (in cassatie) moeten worden geoordeeld dat onvoldoende gebleken is dat het hof zich er van heeft vergewist dat verzoeker 'desbewust' afstand heeft gedaan van dit recht (dat beschouwd moet worden als een belangrijke waarborg voor een eerlijk proces).

Uit de processen-verbaal van de terechtzittingen op 16 maart 2012, 13 november 2012 en 18 januari 2013 blijkt bovendien niet dat het hof tijdens de behandeling van de zaak voldoende (bijzondere) aandacht heeft geschonken aan de positie van de verdachte door hem informatie te verstrekken die hij nodig had voor zijn verdediging. Zo had het hof in ieder geval de te hanteren maatstaven moeten benoemen die gelden voor de beoordeling van de ter terechtzitting gedane verzoeken, zodat verzoeker had kunnen proberen de onderbouwing van zijn verzoeken telkens bij de juiste maatstaf te laten aansluiten. In plaats daarvan valt in het proces-verbaal van de zitting van 18 januari 2013 bijvoorbeeld het volgende te lezen (naar aanleiding van het verzoek van verzoeker om getuigen te mogen horen en filmbeelden op de zitting te mogen tonen):

'De voorzitter deelt hierop mede dat als de verdachte wil dat de films ter zitting worden getoond, dat hij de reden hiervoor moet toelichten en dat de ad-

vocaat-generaal dan vervolgens daarop een reactie zal mogen geven. De verdachte zal moeten benoemen welke getuigen hij wenst te horen.'

Een dergelijke informatieverstrekking is niet toereikend. Het hof had tenminste moeten uitleggen aan verzoeker dat aan de onderbouwing van verzoeken eisen worden gesteld, en welke die eisen precies zijn. De opmerking dat de verdachte 'zal moeten benoemen welke getuigen hij wenst te horen' is een misleidende opmerking. Verzoeker had immers een keurige lijst gemaakt van alle getuigen die hij had willen horen. Anders gezegd: de getuigen waren door hem 'benoemd'. Dat hij telkens ook nog het verdedigingsbelang had moeten aangeven of de noodzakelijkheid van het horen van de betreffende getuige had moeten onderbouwen, had in de informatieverstrekking aan verzoeker niet mogen ontbreken. Uit het arrest van het hof blijkt dat het hof bij de beoordeling van de getuigenverzoeken de gebruikelijke maatstaven heeft gehanteerd, zonder daarbij te betrekken dat verzoeker die maatstaven niet kende (althans daarover niet uitdrukkelijk was geïnformeerd door het hof).

Op 16 maart 2012 deed zich al hetzelfde probleem voor. Uit het gevoerde preliminaire verweer kon het hof zonder meer afleiden dat verzoeker erg zijn best deed, maar dat hij niet juridisch geschoold is. Voor een goede, juridische, onderbouwing van zijn standpunten kon hij niet zonder rechtsgeleerd raadsman.

Het hof heeft op 16 maart 2012 desondanks volstaan met het stellen van de vraag aan verzoeker 'of het een bewuste keuze is om zelf de verdediging te willen voeren en om aanwezig te zijn zonder zijn raadsman'. Vervolgens werd genoeg genomen met het antwoord van verzoeker, dat dit het geval was. Het preliminaire verweer werd door het hof verworpen.

Ook de onderzoekswensen die verzoeker even later bij het hof neerlegde, werden verworpen. De voorzitter had verzoeker nog wel gewezen op het belang van een goede onderbouwing. De beoordelingscriteria werden weliswaar genoemd, maar nagelaten werd daarbij precies aan te geven welk criterium bij de afzonderlijke verzoeken zou worden gehanteerd en welke eisen aan de onderbouwing van bijvoorbeeld het verdedigingsbelang worden gesteld. Verzoeker heeft daarop geprobeerd zijn verzoeken zo goed mogelijk toe te lichten. Bij de uitspraken op 29 maart 2012 bleek dat de onder-

bouwing (telkens) niet aan de juridische voorwaarden voldeed, zodat de meeste verzoeken werden afgewezen.

Ten slotte blijkt uit de processen-verbaal niet dat het hof bij de aanvang van de terechtzitting dan wel op enig ander in aanmerking komend moment, zoals na het requisitoir, de verdachte het belang van rechtsbijstand in deze zaak en de consequenties van de door hem ingenomen proceshouding expliciet heeft voorgehouden in het licht van hetgeen er voor hem op het spel stond, de juridische aspecten van de zaak daaronder begrepen. Het hof heeft slechts in algemene zin tot uitdrukking gebracht dat het het hof zorgen baarde dat verzoeker zonder raadsman was verschenen. Het uiten van bezorgdheid volstaat niet als het er om gaat de verdachte adequaat te informeren over het belang van rechtsbijstand en over de consequenties van het doen van afstand van het recht op rechtsbijstand.

Middel 2:

Er is sprake van schending van het recht en / of van verzuim van vormen, zoals bedoeld in artikel 79 RO. De beslissing van het hof om het verzoek van de verdediging om de ter terechtzitting verschenen getuigen Clement, De Vries en Kat te horen, af te wijzen, geeft blijk van een onjuiste rechtsopvatting en / of is onbegrijpelijk.

Uit het proces-verbaal van de zitting van 18 januari 2013 blijkt dat de bedoelde getuigen ter terechtzitting aanwezig waren. Het uitgangspunt van de wetgever is in zo'n geval dat de 'verschenen getuigen' worden gehoord (art. 287 lid 2 Sv). In dit geval is dat niet gebeurd. Aan het einde van de behandeling ter terechtzitting deelde de voorzitter van het hof mee dat de beslissingen op de getuigenverzoeken bij arrest zouden worden gegeven.

In het arrest werd door het hof het volgende overwogen:

'Voorts heeft de verdachte bij slotpleidooi verzocht om de onder 17, 19 en 20 vermelde personen te horen. Deze personen waren – blijkens de mededeling

van de verdachte – ter terechtzitting van 18 januari 2013 aanwezig. Ten aanzien van deze personen geldt derhalve het zogenaamde verdedigingscriterium. De verdachte heeft aangevoerd dat hij deze personen wenst te horen ter onderbouwing van zijn standpunt betreffende de strafbaarheid, in het bijzonder ter zake van de door deskundigen gestelde waanstoomis. In het licht van deze onderbouwing is het hof – gelet op de hierna gegeven overwegingen en beslissing ter zake van de strafbaarheid van de verdachte – van oordeel dat de verdachte geen belang heeft bij het horen van deze personen als getuige dan wel – voor zover zij als zodanig zouden kunnen worden aangemerkt – als deskundige. Gelet op het voorgaande valt redelijkerwijze aan te nemen dat de verdachte door het achterwege blijven van het horen van deze personen niet in zijn verdediging wordt geschaad. Het hof wijst daarom het verzoek af.’

Wat allereerst opvalt in deze motivering, is dat het hof in zijn reactie op het verzoek om de ter terechtzitting (op 18 januari 2013) verschenen getuigen te horen, vooruitloopt op (althans aanhaakt bij) zijn beslissing (en de daarbij gegeven motivering) ter zake van de strafbaarheid van verzoeker (in het arrest van 1 februari 2013). Een verzoek (tot het horen van getuigen) afwijzen door (in de motivering) vooruit te lopen op een te nemen beslissing (met betrekking tot de strafbaarheid van de verdachte), is niet toelaatbaar, gelet op het bepaalde in artikel 271 lid 2 Sv.

Daar komt bij dat verzoeker ter toelichting van zijn verzoek tot het horen van de bedoelde getuigen heeft aangegeven dat “deze getuigen dezelfde mening hebben als ik of zelfs een extremere opvatting hebben over deze onderwerpen”. Gelet op deze motivering mag worden aangenomen dat de verklaringen van deze getuigen ook van belang zouden kunnen zijn bij de beoordeling van de gevoerde verweren (o.a. met betrekking van de vrijheid van meningsuiting en met betrekking tot de aanwezigheid van een rechtvaardigingsgrond). Het oordeel van het hof dat verzoeker ‘geen belang’ heeft bij het horen van de getuigen, is in zoverre onbegrijpelijk en / of geeft blijk van een onjuiste rechtsopvatting.

Op de hoofdregel dat ter terechtzitting verschenen getuigen worden gehoord, zijn uitzonderingen mogelijk. Die uitzonderingen worden in artikel 287 Sv vermeld. Zo kan van het horen worden afgezien, indien ‘redelijkerwijs valt aan te nemen dat daardoor (...) de verdachte [niet] in zijn verdediging wordt geschaad’.

Verzoeker stelt zich op het standpunt dat er op 18 januari 2013 geen enkele aanleiding was voor het oordeel dat ‘redelijkerwijze valt aan te nemen dat daardoor (d.w.z. door het afzien van het horen van de getuigen) de verdachte [niet] in zijn verdediging wordt geschaad’. Die aanleiding vond het hof eerst twee weken later in het arrest. Een dergelijke gang van zaken is in strijd met het wettelijk systeem.

Het systeem van de wet brengt met zich dat de beslissing op het verzoek om ter terechtzitting verschenen getuigen te horen, niet wordt uitgesteld tot de datum waarop de (eind)uitspraak is voorzien. Het uitgangspunt is dat verschenen getuigen worden gehoord op de dag waarop ze verschenen zijn. Daartoe wordt aan het begin van de zitting vastgesteld welke personen als getuige ter terechtzitting zijn verschenen (art. 287 lid 1 Sv). Een uitgestelde beslissing valt hiermee niet te verenigen, omdat dan niet gegarandeerd is dat de betreffende getuige(n) op de latere zitting opnieuw aanwezig zullen zijn (waardoor – bij afwezigheid van de getuige op de nadere zitting – een toewijzing van het verzoek op die latere zitting noodgedwongen tot vertraging in de procedure zal leiden). In gevallen waarin het niet lukt (alle) verschenen getuigen op de dag waarop ze verschenen zijn, te horen, zal de rechter tenminste op het verzoek tot het horen van de getuigen moeten beslissen, zodat de nieuwe zittingsdatum aan de (niet-gehoorde) getuige kan worden aangezegd.

De uitgestelde beslissing leidde er in dit geval toe dat het eindoordeel van het hof een rol ging spelen bij de beoordeling van het verzoek. Ook dat is in strijd met het systeem van de wet en de kennelijke bedoeling van de wetgever.

Middel 3:

Er is sprake van schending van het recht en / of van verzuim van vormen, zoals bedoeld in artikel 79 RO. Het hof heeft een onjuiste, althans een onbegrijpelijke, uitleg gegeven aan het delictsbestanddeel ‘belediging’ (in art. 111 Sr en 112 Sr), door het gooien van een waxinelichthouder (van 625,9 gram) in de richting van de Gouden Koets daaronder te laten vallen.

Het gooien van een voorwerp in de richting van een persoon, kan onder omstandigheden een beledigend karakter hebben. Iemand die een ander bekogelt met rotte tomaten, doet dat onmiskenbaar om die ander in zijn eer of waardigheid aan te tasten. Hetzelfde kan gezegd worden van iemand die tijdens een rijtoer verf naar de Gouden Koets gooit (HR 19 april 2005, NJ 2005, 566) en van iemand die bij een dergelijke gelegenheid een in vloeistof gedrenkte tampon naar de Gouden Koets gooit (HR 19 april 2005, ECLI:NL:HR:2005:AR7256).

Het gooien van een glazen voorwerp in de richting van de Gouden Koets is – als zodanig – niet beledigend voor de inzittenden van de koets. Het is hooguit enigszins bedreigend voor de in de koets aanwezige personen.

In dit geval blijkt uit de bewijsmiddelen niet dat het gooien van de waxinelichthouder gebeurde met het opzet om te beledigen.

Verzoeker realiseert zich dat uit de bewijsmiddelen naar voren komt dat hij niet alleen een waxinelichthouder tegen de Gouden Koets heeft gegooid, maar ook dat hij het een en ander heeft geroepen. De uitlatingen die hij deed, kunnen onder omstandigheden als kwetsend worden ervaren, maar maken niet dat het gooien van een waxinelichthouder tegen de Gouden Koets (daardoor) ook een beledigend karakter krijgt. De waxinelichthouder werd slechts tegen de Gouden Koets gegooid om de aandacht te krijgen, niet om te beledigen.

De bewezenverklaring (onder 1), inhoudende dat ‘hij op 21 september 2010 te ’s-Gravenhage *opzettelijk* in het openbaar *beledigend* H.M. Beatrix, Koningin der Nederlanden, tijdens de rijtour met de Gouden Koets ter gelegenheid van Prinsjesdag, *een glazen waxinelichthouder* (van 625,9 gram) in de richting van H.M. Beatrix, Koningin der Nederlanden, *heeft gegooid (...)*’, geeft blijk van een onjuiste rechtsopvatting en / of is onbegrijpelijk.

Hetzelfde geldt voor de bewezenverklaring (onder 1), inhoudende dat ‘hij op 21 september 2010 te ’s-Gravenhage *opzettelijk* in het openbaar *beledigend* de vermoedelijke opvolger van de Koningin, te weten Z.K.H. Willem-Alexander Prins van Oranje en de echtgenote van de vermoedelijke opvolger van de Koningin, te weten H.K.H. Maxima Zorreguieta Prinses van

Oranje-Nassau, tijdens de rijtour met de Gouden Koets ter gelegenheid van Prinsjesdag, *een glazen waxinelichthouder* (van 625,9 gram) in de richting van de vermoedelijk opvolger van de Koningin, te weten Z.K.H. Willem-Alexander Prins van Oranje en de echtgenote van de vermoedelijke opvolger van de Koningin, te weten H.K.H. Maxima Zorreguieta Prinses van Oranje-Nassau, *heeft gegooid (...)*.

Middel 4:

Er is sprake van schending van het recht en / of van verzuim van vormen, zoals bedoeld in artikel 79 RO. De bewijsmiddelen kunnen de bewezenverklaring niet dragen. In het bijzonder blijkt uit de bewijsmiddelen niet dat de woorden “Oplichters”, “Dieven”, “Nazi’s” en “Verraders” gericht waren tegen H.M. Beatrix, Koningin der Nederlanden, de vermoedelijke opvolger van de Koningin, te weten Z.K.H. Willen-Alexander Prins van Oranje en de echtgenote van de vermoedelijke opvolger van de Koningin, te weten H.K.H. Maxima Zorreguieta Prinses van Oranje-Nassau.

Naar aanleiding van het verweer dat door de verdediging hieromtrent werd gevoerd, heeft het hof het volgende overwogen:

‘Het hof verwerpt dit standpunt. De verdachte heeft luid geroepen de woorden: “oplichters”, “dieven”, “Nazi’s” en “verraders”. De op deze manier door de verdachte gebezigde woorden hebben een onmiskenbaar beledigend karakter, dat niet wordt weggenomen door de door de namens verdachte genoemde omstandigheden. Het op deze manier uiten van deze woorden – te meer in combinatie met het gooien van een voorwerp tegen de koets – kan niet anders worden begrepen en uitgelegd dan als een opzettelijke belediging. *Het hof leidt uit het gooien van de waxinelichthouder tegen de Gouden Koets af, dat deze woorden gericht waren tegen de inzittenden van de Gouden Koets.*’

Dit oordeel is onbegrijpelijk.

Uit de onder 1, 2 en 5 opgenomen bewijsmiddelen kan worden afgeleid dat verzoeker de genoemde woorden heeft geroepen. Hij heeft bewust geen zin-

nen geroepen, omdat die niet door andere mensen worden verstaan en er dan niet op wordt gelet.

Met die 'andere mensen' worden niet zonder meer de inzittenden van de Gouden Koets bedoeld. Dat zouden bijvoorbeeld ook omstanders, politiemensen of beveiligers kunnen zijn.

Uit de bewijsmiddelen kan slechts worden afgeleid dat het gooien van de waxinelichthouder gericht was op de Gouden Koets (bewijsmiddel 1: 'Ik had de bedoeling om de Gouden Koets te raken.') en dat hij het een en ander heeft geroepen. Daarmee staat niet vast dat de (beledigende) uitlatingen gericht waren tegen de inzittenden van de Gouden Koets.

Uit de bewijsmiddelen volgt niet dat de (beledigende) woorden tot iemand in het bijzonder waren gericht. Het enkele feit dat verzoeker een waxinelichthouder tegen de Gouden Koets heeft gegooid, maakt niet dat gezegd kan worden dat de woorden gericht waren tot de inzittenden van de Gouden Koets.

Nu het gooien van de waxinelichthouder als zodanig niet beledigend is en uit de bewijsmiddelen niet kan worden afgeleid dat de woorden die werden geuit, gericht waren tot de inzittenden van de Gouden Koets, is het oordeel van het hof dat verzoeker H.M. Beatrix, Koningin der Nederlanden, de vermoedelijke opvolger van de Koningin, te weten Z.K.H. Willem-Alexander Prins van Oranje en de echtgenote van de vermoedelijke opvolger van de Koningin, te weten H.K.H. Maxima Zorreguieta Prinses van Oranje-Nassau, opzettelijk heeft beledigd, onbegrijpelijk. De bewijsmiddelen kunnen de bewezenverklaring niet dragen.

Inleidende opmerkingen op het vijfde cassatiemiddel:

Opzettelijke belediging van de koning (art. 111 Sr) en van de troonopvolger (art. 112 Sr) staan al vanaf de inwerkingtreding in ons Wetboek van Strafrecht. De strafbepalingen zijn in de loop van de tijd (tekstueel) gemoderniseerd, maar de strekking is onveranderd gebleven: iemand die het staats-

hoofd of het toekomstige staatshoofd beledigt, verdient meer straf dan iemand die een gewone sterveling voor rotte vis uitmaakt. In de kern is het verwijt echter hetzelfde: opzettelijke belediging van een ander is strafbaar. In titel XVI (belediging) heeft de wetgever bij de verschillende strafbepalingen uitzonderingen geformuleerd (b.v. art. 261 lid 3 Sr en art. 266 lid 2 Sr). Aan de orde is de vraag of die uitzonderingen ook van toepassing zijn (of zouden moeten zijn) in gevallen waarin de belediging zich richt op leden van het Koninklijk huis.

Uw Raad overwoog in het arrest van 19 april 2005 (NJ 2005, 566) onder meer het volgende:

‘3.5

Aangenomen moet worden dat de in de artikelen 111 en 112 Sr bedoelde personen in meerdere mate tegen belediging beschermd worden dan anderen en dat die extra bescherming tot uitdrukking wordt gebracht door het laten vervallen van het klachtvereiste, door de hogere strafbedreiging die op de feiten is gesteld en doordat de in Titel XVI van Boek II van het Wetboek van Strafrecht omschreven strafuitsluitingsgronden niet op de onderhavige delicten van toepassing zijn. Voor het overige zijn de in artikel 266 Sr gemaakte onderscheidingen hier van toepassing.’

Verzoeker vraagt Uw Raad thans terug te komen op deze rechtspraak.

Er is in het algemeen niets op tegen om een ander (wanneer dat nodig is) de waarheid te zeggen. Daarbij zou het niet moeten uitmaken in welk huis (of paleis) het wiegje van die ander heeft gestaan. Ook aan leden van het Koninklijk huis moet de waarheid gezegd kunnen worden, zonder dat de boodschapper daarvoor wordt gestraft.

In landen waarin het staatshoofd daadwerkelijk macht heeft, is het in de regel niet erg verstandig om het staatshoofd te schofferen. Te onzent heeft het staatshoofd vooral een ceremoniële functie. Op Prinsjesdag bijvoorbeeld maakt het staatshoofd een rijtoer door Den Haag en leest hij of zij de troonrede voor die is opgesteld door de Minister President en waarin de kabinetsplannen voor het komende regeringsjaar worden gepresenteerd. Iemand die tijdens zo’n ceremonie het staatshoofd beledigt, ondermijnt niet de macht

van het staatshoofd, maar beschimpt de persoon die het ambt vervult. In dat opzicht verschilt de belediging van het staatshoofd niet wezenlijk van de belediging van bijvoorbeeld een politiemann of van een ‘gewone’ burger. Het is redelijk om zwaarder te straffen, maar er is geen enkel redelijk argument te verzinnen om de vrijheid van meningsuiting te beperken enkel en alleen op grond van het feit dat degene tegen wie de kritiek zich richt, (toekomstig) staatshoofd is. Aanwijzingen dat een dergelijke beperking de bedoeling van de wetgever is geweest, kunnen niet uit de wetsgeschiedenis worden gehaald. De Memorie van Toelichting zegt hier eigenlijk niets over, maar benadrukt wel dat bij majesteitsschennis op zijn minst aan de eisen die gelden voor de strafbaarheid van de gewone beledigingsartikelen moet zijn voldaan:

‘Het begrip belediging moet worden verklaard uit titel XVI. Evenals in het opschrift van dien titel is belediging hier een nomen generis, waaronder smaad, smaadschrift, laster, eenvoudige belediging en lasterlijke aanklagt begrepen zijn. Om alzoo wegens deze belediging strafbaar te zijn moet op zijn minst aan de vereischten van art. 285 [266] voldaan wezen.’
(Smidt II, tweede druk, 1891, p. 38).

In de Memorie van Toelichting wordt verder uitdrukkelijk aangegeven dat bij majesteitsschennis het klachtvereiste niet geldt. Over de toepasselijkheid van de bijzondere strafuitsluitingsgronden zwijgt de Memorie van Toelichting. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat uit dit zwijgen niet mag worden afgeleid dat op die uitzonderingsgronden geen beroep kan worden gedaan in gevallen waarin de uitlatingen vallen onder het bereik van de hier aan de orde zijnde bijzondere strafbepalingen (art. 111 en 112 Sr).

De gedragingen van verzoeker strekten ertoe een oordeel te geven over de behartiging van openbare belangen. De raadsman van verzoeker sprak (in zijn ter terechtzitting in hoger beroep door verzoeker voorgedragen en overgelegde pleitnota) in dit verband over ‘confronterende kritiek op het instituut koningshuis’. Hij stelde onder meer:

‘Lensink deelt onder meer het standpunt van velen, dat de koninklijke familie niet rechtmatig op de troon is gekomen en derhalve onrechtmatig gelden uit onze staatskas ontvangt. Dit maakt ze oplichters / dieven, aldus cliënt.

Clïënt heeft zijn overtuiging in het openbaar uitgesproken. Overtuiging die nimmer op feitelijke onjuistheid is getoetst, sterker nog, die gezien de vele literatuur die hierover is gepubliceerd op juistheid kan zijn gebaseerd.'

Verzoeker voegde hier zelf nog o.a. het volgende aan toe:

'Op Prinsjesdag 2010, de opening van het parlementaire jaar met onder andere de Troonrede en de Miljoenennota leek het mij de ideale symbolische dag om bepaalde ernstige en belangrijke zaken aan de orde te stellen naar aanleiding van een persoonlijk onderzoek naar een aantal zaken, zoals omschreven op de website, die door medestanders voor mij is opgericht, namelijk www.erwinlensinkvrij.nl! Hiermee vraag ik aandacht voor de Stichting Bilderberg Meetings, de diamantindustrie, de geschiedenis van het internationale bankwezen, de oorzaken en de ontwikkeling van de huidige economische en financiële crisis en de rol van bepaalde bankenfamilies, zoals de Nederlandse "Koninklijke Familie", sinds "Koning" Willem I, de familie Rothschild, de familie Rockefeller, de familie Mannheimer en het verleden van "Prins" Bernhard Zur Lippe Biesterfeld en familie, als ook bepaalde oorzaken en achtergronden de Eerste Wereldoorlog, de Tweede Wereldoorlog en de Irakoorlog.'

(...)

'Het betoog van de verdediging dat er geen sprake is van belediging, omdat genoemde uitlatingen juist zijn, - ook in de visie van verdachte - feitelijk WEL van toepassing zijn op de inzittenden van de Gouden Koets. Verdachte heeft ter onderbouwing van de juistheid van deze uitlatingen immers gewezen op gedragingen van anderen, in het bijzonder "Koning" Willem I, "Koning" Willem II, "Koning" Willem III, "Prins" Bernhard en zijn directe familie Zur Lippe Biesterfeld en de familie (Jozias en Emma) Zur Waldeck Pyrmont, maar ook de inzittenden van de Gouden Koets, immers zijn alle drie personen vernoemd en duidelijk beschuldigd door mijn persoon in de juridisch gegronde ingediende aanklacht van 14 april 2010 bij de politie Lichtenvoorde en derhalve geen beledigingen geuit op 21 september 2010, maar de confronterende kritische waarheid aangaande bepaalde zaken als democratie, vrijheid, recht op persoonlijk bezit en juridische ongelijkheid.

Het beroep van de verdediging op artikel 10 EVRM; een gedraging die op een bepaalde politieke en historische overtuiging is gestoeld, valt binnen de reikwijdte van de in artikel 10 EVRM vervatte vrijheid van meningsuiting indien kenbaar is dat die gedraging moet worden begrepen als een deelname aan enig debat over het onderwerp waarop die overtuiging ziet. Verdachte stelt dat er geen opzet tot belediging aanwezig is, maar dat hij met zijn daad een "symbolisch" licht heeft willen werpen op het "Koninklijk Huis" en de

relatie tot de schulden- en bankencrisis, waarmee hij kritiek heeft willen leveren op het instituut monarchie en het particuliere bezit van centrale banken en systeembanken, een uiting die bescherming verdient en derhalve een beroep doet op art. 10 EVRM.'

(...)

'Het werpen van een waxinelichthouder is een geval van *symbolic speech*. (...) Het EHRM heeft in een aantal zaken overwogen dat *symbolic speech* wel degelijk bescherming toekomt, met andere woorden, dat ook de voor de uitlating gekozen vorm valt onder art. 10 EVRM.'

(...)

'Ook met betrekking tot het blazen op een jachthoorn en het bivakkeren in een tent voor een bepaald parlamentsgebouw geldt dat niet op zichzelf kenbaar is aan welke discussie deze uitingen een bijdrage leveren, maar dat dit slechts uit de context kan blijken. Deze context kan in Den Haag bestaan uit het algemeen bekende gegeven dat er veel weerstand is onder de Nederlandse bevolking voor erfopvolging van het staatshoofdschap en particulier bezit van de centrale bank en systeembanken en meer specifiek, dat de verdachte zich had geposteerd te midden van pers, media en publiek om die monarchie en de misstanden in de bankensector, bij politie, justitie, forensische psychiatrie en rechterlijke macht aan de kaak stelden, door middel van onder meer bepaalde duidelijke uitlatingen als "nazi's", "oplichters", "dieven", "verraders" en "ProRepublica.nl" allen verwijzend naar de aanklacht van 14 april 2010 gedaan bij de politie Lichtenvoorde tegen de inzittenden van de Gouden Koets, en dat hij vanaf deze positie de waxinelichthouder naar de Gouden Koets gooide.'

De aanklacht van 14 april 2010 waarnaar verzoeker verwijst, is als bijlage aan de cassatieschriftuur gehecht. In dit document worden de uitlatingen over o.a. (de leden van) het koninklijk huis onderbouwd. Gelet op deze onderbouwing heeft verzoeker te goeder trouw kunnen aannemen dat zijn beweringen waar waren en dat het algemeen belang eiste dat de media zijn bezwaren zou oppikken zodat er een maatschappelijk debat gevoerd zou kunnen gaan worden over de kwesties die in de aanklacht aan de orde worden gesteld. Door het maatschappelijk debat dat aldus zou worden uitgelokt, zou – in de visie van verzoeker – een bijdrage worden geleverd aan de behartiging van openbare belangen.

Middel 5:

Er is sprake van schending van het recht en / of van verzuim van vormen, zoals bedoeld in artikel 79 RO. Het hof heeft nagelaten uitdrukkelijk en gemotiveerd te reageren op het verweer waarin (impliciet) een beroep werd gedaan op de bijzondere rechtvaardigingsgronden (als bedoeld in artikel 261 lid 3 Sr en / of art. 266 lid 2 Sr) die – zoals hierboven werd betoogd – ook toepasselijk (zouden moeten) zijn wanneer iemand wordt vervolgd op grond van de artikelen 111 en 112 Sr. Daarmee heeft het hof in strijd gehandeld met het bepaalde in de artikelen 358 lid 3 en 359 lid 2 Sv.

Weliswaar komen bij de bespreking van andere verweren door het hof, aspecten van de bedoelde bijzondere rechtvaardigingsgronden aan de orde (zoals het oordeel van het hof – in het kader van de bespreking van het beroep op de vrijheid van meningsuiting [art. 10 EVRM] – dat de uitlatingen en de handeling van verzoeker redelijkerwijs niet kunnen worden beschouwd als een bijdrage aan het publieke debat). Dit neemt echter niet weg dat nergens in het arrest uitdrukkelijk wordt ingegaan op de bijzondere rechtvaardigingsgronden. Daar komt bij dat verzoeker voldoende duidelijk heeft gemaakt dat hij – door letterlijk een licht te werpen op het “Koninklijk Huis” – een statement heeft willen maken dat er toe strekte aandacht te vragen voor grote maatschappelijke kwesties en dat daarbij door hem de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit niet uit het oog zijn verloren. Verzoeker heeft met zijn actie een oordeel willen geven over de behartiging van openbare belangen. Daarnaast heeft hij – gelet op de inhoud van de aanklacht d.d. 14 april 2010 – in redelijkheid kunnen aannemen dat zijn uitspraken (hoewel strikt genomen beledigend) waar waren en dat het algemeen belang eiste dat zij werden geuit. Verzoeker betreurt het dat de media na zijn actie vooral aandacht hebben geschonken aan het gooien van een waxinelichthouder tegen de Gouden Koets (als zodanig) en niet of nauwelijks belangstelling hebben gehad voor de feiten die hij (door zijn actie) onder de aandacht van een groot publiek had willen brengen.

Middel 6:

Er is sprake van schending van het recht en / of van verzuim van vormen, zoals bedoeld in artikel 79 RO. Het hof heeft het verweer dat werd gedaan op de bescherming van de vrijheid van meningsuiting (art. 10 EVRM) verworpen op gronden die de beslissing niet kunnen dragen. Het oordeel van het hof is op dit punt onbegrijpelijk en / of geeft blijk van een onjuiste rechtsopvatting.

Het hof heeft naar aanleiding van het gevoerde verweer het volgende overwogen:

‘Ter zake van het onder 1 en 3 ten laste gelegde heeft de verdachte onder verwijzing naar artikel 10 EVRM zich op het standpunt gesteld dat zijn handelen moet worden beschouwd als het uiten van een mening waarmee wordt deelgenomen aan het publieke debat. Het gooien van een waxinelichthouder moet als ‘symbolic speech’ worden uitgelegd, waaraan in de lijn met jurisprudentie van het EHRM bescherming toekomt op grond van genoemde bepaling. Uit de actie hoeft op zichzelf niet kenbaar te zijn aan welke discussie wordt deelgenomen; die hoeft enkel uit de context te volgen.

Het hof overweegt dienaangaande dat artikel 10 EVRM een ieder in beginsel het recht geeft in vrijheid uiting te geven aan zijn of haar opvattingen. Op grond van artikel 10, tweede lid, EVRM is echter een inbreuk op de vrijheid van meningsuiting toegestaan, indien bij wet voorzien en noodzakelijk in een democratische samenleving. De onderhavige vervolging van verdachte is – voor zover hier van belang – gegrond op de artikelen 111, 112 en 350 van het Wetboek van Strafrecht en derhalve bij wet voorzien. Uit artikel 10, tweede lid, EVRM volgt dat onder andere beperkingen die in een democratische samenleving noodzakelijk zijn in het belang van het voorkomen van strafbare feiten en van de bescherming van de goede naam van anderen zijn toegestaan.

De uitingen van de verdachte op 21 september 2010 bestaan enkel uit beledigingen aan het adres van de inzittenden van de Gouden Koets in combinatie met het gooien van een waxinelichthouder naar de Gouden Koets. Naar het oordeel van het hof kunnen deze uitlatingen en deze handeling redelijkerwijs niet worden beschouwd als een bijdrage aan het publieke debat. Bij deze stand van zaken moet worden geconcludeerd dat door de handelwijze van de verdachte een inbreuk op zijn recht op vrijheid van meningsuiting gerechtvaardigd is, nu deze noodzakelijk is in het belang van de bescherming van de

goede naam van anderen en ter voorkoming van strafbare feiten. Het hof verwerpt derhalve het verweer.'

Verzoeker merkt op dat hij de waxinelichthouder tegen de Gouden Koets heeft gegoooid om een 'symbolisch' licht te werpen op het Koninklijk Huis. Hij beoogde daarmee de aandacht van de media en het publiek te krijgen, om vervolgens een aantal kwesties die hem bezighielden, ter discussie te kunnen stellen. Daarbij heeft hij ervoor gekozen om duidelijke *statements* te maken door korte woorden te uiten die goed verstaan konden worden, omdat hij voorzag dat er geen gelegenheid zou zijn om een heel betoog op te zetten, en omdat korte *statements* de belangstelling van de omstanders en de media zouden kunnen prikkelen. Eerder had hij al op andere manieren om aandacht gevraagd voor de verschillende brandende kwesties die hem bezighielden (en die in meer of mindere mate met elkaar samenhangen). Dit leidde er echter niet toe dat er naar hem werd geluisterd en / of dat er iets met zijn bezwaren werd gedaan. De actie van verzoeker voldeed aan de vereisten van proportionaliteit en subsidiariteit.

Verzoeker zag zijn actie op 21 september 2010 als een uiterst middel (nadat eerdere, minder ingrijpende, middelen niets hadden opgeleverd). In het kort gezegd ging het hem om een viertal kwesties:

- de wijze waarop het overlijden van zijn moeder door de verschillende instanties was opgepakt en hoe hij daarvan het slachtoffer is geworden;
- de bankencrisis en de rol van bepaalde families (waaronder de Koninklijke familie) daarbij;
- corruptie, misbruik van gezag, uitlokking, etc. bij politie en justitie;
- de op onjuiste gronden gefundeerde BOPZ-beslissing d.d. 1 juli 2009 (Rechtbank Zutphen, zaaknummer: 104152 BZ RK 09-418).

De actie van verzoeker was er op gericht de media (en daarmee het publiek) te interesseren voor vormen van structureel en groot onrecht in de Nederlandse samenleving. In zoverre waren zijn handelen en zijn verbale uitingen wel degelijk bedoeld om een bijdrage te leveren aan het publieke debat.

In de rechtspraak met betrekking tot artikel 10 EVRM staat de vrijheid van meningsuiting voorop. Voor het beperken van de uitingsvrijheid geldt dat de beperking

- bij wet moet zijn voorzien;
- een geoorloofd doel met dienen;
- noodzakelijk is in een democratische samenleving.

In deze zaak draait het vooral om de vraag of de beperking van de uitingsvrijheid van verzoeker 'noodzakelijk is in een democratische samenleving'. Het oordeel van het hof dat de 'inbreuk op het recht op vrijheid van meningsuiting gerechtvaardigd is, nu deze noodzakelijk is in het belang van de bescherming van de goede naam van anderen en ter voorkoming van strafbare feiten', miskent dat hier sprake is van uitzonderingsrecht (waarbij niet te snel moet worden aangenomen dat die uitzondering *noodzakelijk* is in een democratische samenleving).

Uitlatingen die kwetsen, choqueren of verontrusten, vallen in beginsel gewoon onder de vrijheid van meningsuiting. Zonder pluralisme, tolerantie en ruimdenkendheid, kan een democratische samenleving niet functioneren. Dit betekent dat elke beperking van de uitingsvrijheid overtuigend beargumenteerd moet worden. De motivering die het hof heeft gegeven, schiet op dit punt tekort.

In de visie van verzoeker was zijn actie een middel om een discussie op gang te brengen. Door zijn actie zou hij mediabelangstelling krijgen en daarmee een podium om uiting te geven aan zijn visie op bepaalde misstanden in de samenleving. Voor een goed functionerende democratische samenleving is het cruciaal dat burgers hun mening kunnen uiten en aan maatschappelijke discussies kunnen deelnemen. Dit betekent o.a. dat de overheid niet te snel moet ingrijpen wanneer de wijze waarop de discussie wordt aangewengeld wellicht iets minder gelukkig gekozen lijkt te zijn. Het maatschappelijk belang bij een vrij en open debat dient in beginsel zwaarder te wegen dan het belang van iemands eer en goede naam. Dat geldt in het bijzonder wanneer de persoon wiens of wier eer of goede naam wordt aange-

tast, daarover niet heeft geklaagd (zoals in de onderhavige zaak het geval is).¹

Wanneer de uitingen bedoeld zijn om kritiek te geven op (het functioneren van) de overheid of op bepaalde gezagsdragers, en aldus een discussie op gang te brengen, dan raakt dat het algemeen belang. In zo'n geval mag niet snel worden geoordeeld dat de beperking van de vrijheid van meningsuiting 'noodzakelijk' is. Het oordeel van het hof met betrekking tot die noodzakelijkheid, geeft blijk van een onjuiste rechtsopvatting en / of is onbegrijpelijk. Men had verzoeker moeten laten uitspreken, zodat hij aan het publiek had kunnen uitleggen wat hij bedoelde met de woorden 'oplichters', 'dieven', 'nazi's' en 'verraders'. Wanneer verzoeker zijn hele verhaal had kunnen vertellen, had hij ongetwijfeld veel mensen van de juistheid van zijn standpunten kunnen overtuigen. Het ingrijpen en de daarop volgende vervolging en berechting hebben ervoor gezorgd dat er een ongerechtvaardigde inbreuk werd gemaakt op de vrijheid van meningsuiting van verzoeker. Een inbreuk die niet noodzakelijk was in een democratische samenleving.

Ter afronding:

Uw Raad heeft in de arresten van 11 september 2012 (o.a. NJ 2013/243) aangegeven dat de ambtshalve cassatie tegenwoordig bijzonder spaarzaam wordt toegepast en dat ervan wordt uitgegaan dat het achterwege blijven van klachten die zijn toegespitst op misslagen in de bestreden uitspraak of op fouten in de aan die uitspraak voorafgegane procedure, berust op een weloverwogen keuze. Ondergetekende hecht eraan op te merken dat het beslist niet zijn bedoeling is om (kansrijke) cassatieklachten te laten liggen. Hij kan

¹ Verzoeker realiseert zich uiteraard dat hier geen klachtvereiste geldt, maar beoogt met zijn opmerking te benadrukken dat er niet gauw een noodzaak tot beperking van de vrijheid van meningsuiting zal kunnen worden aangenomen wanneer degene die beledigd zou zijn, het kennelijk niet nodig heeft gevonden om daarvan aangifte te doen. Wanneer iemand die beledigende uitlatingen krijgt toegevoegd, daar niet van onder de indruk is, zijn schouders ophaalt, niet reageert en over gaat tot de orde van de dag – en dus geen aangifte of klacht doet –, mag worden aangenomen dat de veronderstelde aantasting van de eer en goede naam niet dusdanig groot is dat gezegd kan worden dat in dat geval beperking van de vrijheid van meningsuiting noodzakelijk is in een democratische samenleving.

echter niet uitsluiten dat hij onbedoeld iets over het hoofd ziet. Mocht het zo zijn dat Uw Raad constateert dat over een bepaald punt dat tot cassatie zou moeten leiden, niet is geklaagd, dan mag u er vanuit gaan dat dit *niet* berust op een weloverwogen keuze van verzoeker. Verzocht wordt in dat geval gebruik te maken van Uw bevoegdheid om ambtshalve te casseren. Aldus kunt U inhoud geven aan de taak die U heeft op het terrein van de ‘rechtsbescherming’ (naast die op het terrein van de ‘rechtseenheid’ en de ‘rechtsontwikkeling’).

Deze schriftuur wordt ondertekend en ingediend door mr. J. Boksem, advocaat te Leeuwarden, kantoorhoudende te Leeuwarden, aan de Ossekop 11 (Postbus 324, 8901 BC), die bij deze verklaart tot deze ondertekening en indiening bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door verzoeker.

Leeuwarden, 27 augustus 2013

J. Boksem

Statengriffie Alg. Imail - Joanna van der Hurk / Theo Maessen / Erwin Lensink valse gevangenschap!

Van: GW Lensink <gw_lensink@hotmail.com>
Aan: "mailto:" <mmoorman@raad.amsterdam.nl>, "jeppinga@winterswijk.nl" <jeppi...
Datum: Zaterdag 4 Mei 2013 19:09
Onderwerp: Joanna van der Hurk / Theo Maessen / Erwin Lensink valse gevangenschap!
CC: "postbus@eerstekamer.nl" <postbus@eerstekamer.nl>, "postbus@tweedekamer..."

Gerrit Willem (Erwin) Lensink
 E-mail: Erwin_lensink@hotmail.com

Winterswijk, 4 mei 2013

PROV. NOORD-BRABANT		
Zaaknr.: C2118941		
16 MEI 2013		
Briefnr. 3406030		
d.:	afd.:	bur.: ST&R

t.a.v. alle Statenleden, alle Provinciale Statenleden en Gemeenteraadsleden Amsterdam en Winterswijk
 Koninkrijk Der Nederlanden

Geachte heer/mevrouw,

Bij deze vraag ik nadrukkelijk om volgende informatie te printen en als politieke bestuurder goed te bestuderen, aangezien ik van de afgelopen 5 jaren er 3 jaren in politieke gevangenschap heb gezeten door valse praktijken vanuit politie Noord-Oost Gelderland en justitie in Zutphen, die van hogerhand worden aangestuurd is mij duidelijk geworden. Mensen in mijn omgeving en in de gemeente Winterswijk, als bijvoorbeeld mijn vader en mijn broers, leden van Sportclub Meddo en de websitebeheerders van www.erwinlensinkvrij.nl worden geïntimideerd en onder (weliswaar) milde maar niet aflatende druk gezet om valse aanklachten tegen mij in te dienen is mij uit het proces verbaal duidelijk geworden.

Het is dan ook mijn vaste overtuiging, dat Burgemeester Eberhard van der Laan van Amsterdam en hoofdcommissaris Aalbersberg niet de waarheid hebben verteld over mijn politieke gevangenschap de afgelopen 80 dagen, evenmin als de voorbereide arrestatie van Joanna van der Hurk en Theo Maessen uit Heerlen van het Nieuw Republikeins Genootschap. Aangezien ik nu twee maal al valselijk internationaal ben vervolgd met betrekking tot Duitsland en al 7 maal vals veroordeeld (6 maal strafrechtelijk, waarvan in 3 procederes, allen in cassatie bij de Hoge Raad der Nederlanden en een zeer valse BOPZ-zaak) door rechtbank Zutphen (3 maal), gerechtshof Arnhem (2 maal), rechtbank Den Haag (1 maal) en gerechtshof Den Haag (1 maal) en ik een grondig onderzoek van nu reeds 6 jaren heb gestart naar belangrijke zaken, wil ik hierover graag een gesprek met de volgende politieke bestuurders, omdat ik niet wil, dat ik binnenkort weer via een valse aanklacht wordt aangehouden, omdat Beatrix von Amsberg het Mondriaanshuis in Winterswijk gaat openen op 27 mei 2012.

Ik zal haar sowieso het Mondriaanshuis laten openen en persoonlijk heb ik weinig problemen met deze mevrouw, maar ik ben tegenstander van erfopvolging en voorstander van genationaliseerde banken, voorstander van de invoering van anti-psihiatrie test (omdat forensische psychiatrie in het strafrecht kwakzalverij en oplichting is) en voorstander van invoering van een goede vorm van jury-rechtspraak in het strafrecht (dubbele waarborging tegen rechterlijke dwalingen en machtmisbruik) en voorstander van een verbod op de persoonlijke RIFD-Chip / Verichip wereldwijd

in alle landen.

Ook misgun ik de Nederlanders geen volksfeesten, zoals de afgelopen Kroning in Amsterdam van Willem-Alexander von Amsberg, al hoewel het mijn overtuiging is, dat het strikt juridisch genomen hoogverraad is geweest en ik pleit voor een DEMOCRATISCH GEKOZEN KONINGSCHAP en/of staatshoofdschap ook in alle landen wereldwijd! Daarom heb ik bij de rechter-commissaris Davids bij de rechtbank Zutphen voor gekozen om geen bezwaren te maken tegen de extra 14 dagen gevangenschap, maar dan wil ik nu wel dat alle schandalige zaken rondom mij worden recht gezet.

Graag zou ik de komende maanden in gesprek treden met de volgende personen, zodat ik een enigzins normaal leven kan leiden, want nu wordt er regelrechte censuur op mij uit geoefend, ik monddood geprobeerd te maken, psychiatrisch gediskwalificeerd met valse leugens en valse beschuldigingen, mijn leven willens en wetens al 5 jaren kapot gemaakt en aangezien ook mijn moeder (2008) en mijn ex-stiefnichte (2012) uit IJmuiden / Winterswijk al min of meer de dood in zijn gedreven door problemen te maken express door derden, zoals ook politie, justitie en andere valse leugenaars vind ik dit zeer schandalig. Ik zou de volgende personen graag willen verzoeken contact met mij op te nemen in deze, want ik wil dat de praktijken van wijkagenten Mennolt Spijkstra (in het verleden) en DJW Saris (afgelopen jaren sinds september 2010) jegens mij stoppen, want dit is regelrechte belaging van mijn persoon:

- * Burgemeester van Winterswijk, de heer van Beem
- * Eventueel raadscollege van Winterswijk met alle politieke partijen in verband met opening Mondriaanhuis
- * De Statenleden van de Commissie Veiligheid / Justitie en van de Commissie Financien

Voor het overige wil ik graag ook, dat bepaalde politici als de Burgemeester van Amsterdam, de Korpsbeheerder van politie Noord-Oost Gelderland (Burgemeesters van Apeldoorn sinds 2008, wegens al mijn klachten over politie) en de Minister van Justitie (Opstelten en in het verleden Hirsch-Ballin) hun verantwoording nemen in deze of ter verantwoording worden geroepen door de oppositie in dit schandaal.

Ik heb de volgende voorwaarden en maatregelen opgesteld aan zowel de Duitse Minister van Justitie in Berlijn, als de Nederlandse Minister (Opstelten en staatssecretaris Teeven) in Den Haag, als voorwaarden, waarop ik mijzelf vrijwillig naar Nederland heb uitgeleverd, want anders had ik mij nog kunnen verzetten tegen de valse overlevering en uitlevering aan Nederland, via Koln en Aken vanuit Munster;

1. Het overhandigen van een copy van het overdrachtsverzoek in relatie tot de plotselinge en tragische dood van mijn moeder W.G. Lensink - Wassink op 28 april 2008 in Lunten (Kreis Vreden, Nord-Rhein Westfalen), dat vanuit de Duitse Minister van Justitie in Berlijn aangevraagd en verzocht moet zijn op grond van artikel / paragraaf 5 tot en met artikel / paragraaf 7 Strafgesetzbuch van Duitsland, als ook op basis van het EVOS-Verdrag, het EVRM-Verdrag en het Verdrag van Enschede aan het Landelijk Parket in Rotterdam en / of de Nederlandse Minister van Justitie (in werkelijkheid is dit nooit gebeurt)!

2. Een officiële brief met verontschuldigingen en excuses aan de Duitse autoriteiten op grond van het onrechtmatige valse parallelle strafrechtelijke onderzoek tegen vooral mijn persoon vanaf 28 april 2008 (EVOS-Verdrag / EVRM-Verdrag / Verdrag van Enschede) als ook een officiële excuusbrief aan mij en mijn vader vanwege schending van de privacy van mijn familie op valse wijze, volgens artikel 7 en artikel 8 van het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens en express vernietiging en het kapot trachten te maken van mijn leven door dit volledig valse en

onrechtmatige strafrechterlijke onderzoek door de recherche in Doetinchem van de politie Noord-Oost Gelderland, waarbij vooral recherche leider Jan Koeslag donders goed wist, dat hij de zaken bij elkaar bedonderde en mij valselijk trachte zwart te maken.

3. Volledige vergoeding voor de valse politieke gevangenschappen in de laatste vijf jaren van mijn leven, sinds 2008, waarbij de schade betaald wordt door de politie, justitie en eventueel valse aangevers en dat alle gerechtelijke dwalingen worden recht gezet en ik volledig gerehabiliteerd in dit schandaal. Dit zijn de volgende maar liefst 7 rechterlijke dwalingen, die via de website www.rechtspraak.nl onder het onderwerp uitspraken te vinden zijn:

1. Rechtbank Zutphen (parketnummer 06-460595-08 op 8 april en uitspraak 22 april 2009 in het strafrecht)
2. Rechtbank Zutphen (parketnummer 06-460246-09 op 1 juli 2009 in een valse BOPZ-zaak)
3. Rechtbank Zutphen (parketnummer 06-460246-09 op 27 april 2010 en 11 mei 2010 in het strafrecht)
4. Rechtbank Den Haag (parketnummer onbekend - waxinelichthouder-strafzaak op 18 september 2011 in het strafrecht)
5. Gerechtshof Arnhem (parketnummer 06-460595-08 op 18 januari 2012 in het strafrecht)
6. Gerechtshof Arnhem (parketnummer 06-460246-09 op 18 januari 2012 in het strafrecht)
7. Gerechtshof Den Haag (parketnummer onbekend op 18 januari 2013 en 1 februari 2013 in waxinelichthouder-strafzaak)

4. Schriftelijke antwoorden van zowel politie Noord-Oost Gelderland (door Gerrit de Boer en Wim Jans) en ook de Minister van Justitie Ivo Opstelten (VVD) en de staatssecretaris Fred Teeven (VVD) persoonlijk als ook door het Openbaar Ministerie op grond van mijn 20 kritische vragen, die ik aan circa 200 e-mailadressen heb verstuurd uit protest vanwege mijn situatie voor mijn vertrek als protest naar Duitsland en Nord-Rhein Westfalen op 4 februari 2013 en 10 februari 2013.

5. Toevoeging van deze e-mails met 20 kritische vragen verstuurd op 4 februari 2013 en ook nogmaals op 10 februari 2013 door onder meer Officier van Justitie De Groen-Van den Wildenberg, als ook mijn advocaten en alle presidiums van alle Nederlandse rechtbanken en gerechtshoven in Nederland en vele leden van het Nederlandse parlement der Staten Generaal als ook pers / media bij de uitleveringsdocumenten en documenten van de strafzaak met parket nummer 05/860465-13 en ook verontschuldiging voor dit schandaal van de Nederlandse Minister van Justitie, aangezien politie Amsterdam ook als list excuses aanbood aan Theo Maessen uit Heerlen in verband met het Dam-incident op 30 april 2013 (Joanna van der Hurk) en mijn schandaal met deze strafzaak in hetzelfde straatje valt en eigenlijk ook bij het onderzoek door de gemeente Amsterdam in deze behoort.

6. Directe start en aanvang van een strafrechterlijk onderzoek op basis van mijn aanklachten met eerlijke beschuldigingen van stalking en uitlokking, al op 8 mei 2009 gedaan (op verzoek van Marcel Roetink van het SGBO Apeldoorn notabene!), als ook in de zomer van 2011 bij de politie Boxtel en in de zomer vanuit de PI Grave per post, die in directe relatie staan tot parketnummer 05/860465-13, als ook in november 2012 per post vanuit de PI Zoetermeer naar de recherche in IJmuiden, de politie in Enschede en de Commissie Veiligheid / Justitie als protest. De schriftelijk ingediende aanklacht is onder meer ingediend op 31 mei 2012 vanuit de PI Grave en binnengekomen op 11 juli 2012 bij het Openbaar Ministerie Regio Arnhem-Zutphen en op 12 juni 2012 bij het Kabinet President van de Rechtbank Zutphen via nummer cmav 2012/539/306 van MR Jongerius en ook terug te vinden via proces-verbaal nummer PL0642 2012115243-5!

7. Het direct starten van een Rijksrecherche onderzoek met mijn assistentie, advies en begeleiding

naar dit schandaal op onder andere valse aanwijzingen van Officieren van Justitie Kolkman, De Groen van den Wildenberg en Berendsen en hulpofficier van justitie Van Hagen (Doetinchem) en brigadier Rutjes en Bulsink (Doetinchem) en inspecteur Philip Heinsbroek, die reeds in december 2012 was begonnen met zijn strafrechtelijke vooronderzoek, terwijl er nog geen enkele aanklacht was en daarvan akte heeft opgemaakt al op 3 januari 2013, terwijl de aanklacht pas ingediend op 15 januari 2013 bij de politie Enschede, als ook tegen agenten Menno It Spijkstra, DJW Saris, Jolanda Thannhauser en een agent uit Enschede tegen mijn persoon en mijn familie sinds het al tragische en ernstige genoeg overlijden van mijn moeder plotseling op 28 april 2008.

8. De belofte, dat ik minstens binnen een maand, dus voor 20 april 2013 naar Nederland vanuit Nord-Rhein Westfalen wordt uitgeleverd en overgeleverd door het Oberlandesgericht Hamm en de Generalstaatsanwaltschaft vrijwillig op mijn dringende verzoek, maar ook dat zoals in Duitsland wettelijk verplicht is voor alle valse aanklachten tegen mij gedaan, dat op grond van artikel (paragraaf) 374 tot en met artikel (paragraaf) 394 StrafprozesOrdnung de plicht hebben om aanwezig te zijn bij alle strafprocessen of dat er in alle valse strafprocessen waarbij benadeelden dit weigeren direct een sepot plaats vind door het Openbaar Ministerie in de toekomst, zoals dat in Duitsland thans het geval is en ook dus alle valse aangevers in de strafprocessen door mij onder ede kunnen worden ondervraagd, zodat de waarheid bekend wordt in dit schandaal en ik niet weer eens vals veroordeeld.

Bij voorbaat bedank ik allen en vooral de Duitse Landesminister in Dusseldorf van het Bundesland Nord-Rhein Westfalen, de Duitse Minister van Justitie en het Duitse Openbaar Ministerie en de rechtbanken in Bocholt en Munster en het gerechtshof Hamm voor de noodzakelijke hulp in dit schandaal en met vriendelijke groeten,

Erwin Lensink

Meer correspondentie brieven;

Gerrit Willem (Erwin) Lensink
P.I. De Kruisberg Doetinchem
Postadres: Advocatenkantoor Britta Böhrer (ex – senator van de Eerste Kamer der Staten –
Generaal)
Keizersgracht 560-562
1017 EM Amsterdam

Doetinchem, 28 april 2013

Tweede Kamer der Staten-Generaal
t.a.v. alle leden Commissie Veiligheid / Justitie, Koning Willem IV, Minister-President en
Statenleden
Postbus 20.018
2500 EA Den Haag

Betreft: politieke gevangenschap en kritische vragen

Geachte leden der Staten-Generaal,

Via deze brief aan alle leden der Staten-Generaal wil ik graag mijn ideeën, argumenten, politieke opvattingen, achtergronden en oplossingen voor eens en altijd kenbaar maken en aandragen. Op dit moment zit ik al weer in politieke gevangenschap op basis van valse aanklachten, terwijl zowel Eberhard van der Laan als Burgemeester van Amsterdam bij het tv-programma "Eva Jinek op Zondag" en de Hoofdcommissaris van politie Amsterdam, Pieter Jaap Aalbersberg bij het programma "Pauw en Witteman" op 26 april 2013 grofweg en schandelijk hebben gelogen express over mijn valse detentie, ook in Duitsland. Afgelopen vrijdag heb ik van Advocatenkantoor Britta Böhler het onderliggende dossier ontvangen, waaruit overduidelijk blijkt op te maken, dat politie Noord-Oost Gelderland mensen uit mijn directe omgeving onder druk zet om valse aangiftes in te gaan dienen, maar de meesten dit hebben geweigerd.

Justitie en politie proberen daarbij er voor te zorgen, dat mijn leven express al 5 jaren op schandalige wijze wordt verwoest en ik niet in pers / media en via internet de waarheid kan verkondigen hierover. De afgelopen jaren heb ik zeker meer dan tweehonderd brieven en postkaarten naar alle leden der Staten-Generaal en politieke partijen gestuurd in dit schandaal. Als het aan mij ligt, wordt er zo snel mogelijk een DEMOCRATISCH KONINGSCHAP ingevoerd volgens het principe van ADALBERO VAN REIMS of een presidentschap naar het voorbeeld van bijvoorbeeld Zwitserland, Duitsland, Frankrijk of de Verenigde Staten van Amerika. In twee landen op de wereld wordt er heden ten dage (relatief) democratisch een koning gekozen, zoals in Maleisië en Lesotho en zodoende hoeft dit ook voor het Koninkrijk der Nederland geen belemmering te zijn, om zodoende het belachelijk idiote systeem van erfopvolging af te schaffen. De meeste Nederlanders zijn echter zo door de propaganda geïndoctrineerd, dat men erfopvolging een heel goed systeem vindt, maar wat nu als Koning Willem IV onverhoopt de komende tien jaren overlijdt of wat als als het ongeluk van Prins Friso, niet Friso van Amsberg was gebeurd, maar zijn oudere broer Willem Alexander van Amsberg? Dit zijn slechts twee voorbeelden van zeer vele idiote situaties, die bij erfopvolging systeem kunnen voorkomen. Dat wil echter niet zeggen, dat ik de Nederlanders het feestje van 30 april 2013 en de Kroningsdag niet zou gunnen, maar dat is ook zeer goed mogelijk bij een DEMOCRATISCH KONINGSCHAP, waarbij bijvoorbeeld de KONING wordt gekozen voor een periode van 7 jaren of 10 jaren, via een keuze uit rechtstreeks gekozen Eerste Kamer leden (i.p.v. nu indirect gekozen senatoren) of rechtstreeks gekozen provinciehoofden (i.p.v. door Koning aangewezen Commissaris van de Koning).

Erfopvolging voor het staatshoofdschap is wat mij betreft in ieder geval geen optie voor een democratische rechtstaat, nergens in de wereld en het waarom zal ook blijken uit het vragenvuur in deze brief aan onder meer "Koning" Willem IV, de politieke partijen en de Minister-President van Nederland.

Ook democratisch gekozen stadhouder Willem van Oranje-Nassau (uit Breda), raadspensionaris Johan van Oldenbarnevelt en wereldwijd beroemd jurist Hugo de Groot en de Staten erkenden dit al in de oprichting van de Nederlandse Staat (de Republiek) in de ACTE VAN VERLATINGHE, HET EEUWIG EDICT en vooral DE JUSTIFICATIE OF DEDUCTIE. Andere argumenten om erfopvolging direct af te schaffen zijn de feiten, dat Juliana zo goed als zeker een adoptiekind is geweest, omdat Wilhelmina (ook al) onvruchtbaar bleek te zijn en daarmee de gehele bevolking -in principe tot op de dag van vandaag- wordt voorgelogen, dat ik voor het eerst heb vernomen via Tom Couzy uit Heerlen. Dit feit is goed te controleren via een strafrechterlijk DNA-onderzoek wegens de juridische delicten hoogverraad en oplichting, maar ook via de boeken "Oranje Bastaarden" van Hanno de Jongh en "Bedrog om de Kroon" van Ine Veen. Daarnaast is Wilhelmina een buitenechtelijk kind geweest van de heer De Ranitz en Emma Zur Waldeck-Pyrmont en moesten meer dan 100.000

Nederlanders DNA verplicht afstaan, waaronder ik en mijn moeder, terwijl bij mij en ook zeker mijn moeder er -in principe- geen enkel strafrechterlijk delict mee te bewijzen is.

Het feit, dat ik op Prinsjesdag 2010 destijds een waxinelichthouder tegen de Gouden Koets heb gegooid om de aandacht te vragen (hetgeen eigenlijk al schandelijk is, dat dit op deze wijze moest gebeuren) en te vestigen is niet de werkelijke reden, dat ik continu wordt belazerd, er express zeer valse aanklachten worden opgezet door politie NOG en justitie Zutphen / Arnhem tegen mijn persoon al vanaf eind 2008, maar dat ik na redelijk grondig onderzoek sinds de afstudeerperiode in de Joodse Wijk van Antwerpen en gelijktijdig gesprekken met mijn grootvader Gerrit Willem Lensink sr. uit Aalten, ex-verzetsman der L.O./L.K.P. en ex-Huzaar Derde Regiment Huzaren een aantal belangrijke waarheden ken en dito achtergronden heb.

Op dit moment ben ik daardoor valselijk tweemaal al internationaal vervolgd en belazerd, zes maal op valse wijze op basis van valse aanklachten veroordeeld in drie procedures en in cassatie bij de Hoge Raad der Nederlanden, één maal zeer vals veroordeeld in een BOPZ-procedure met de leugen, dat ik ruiten zou hebben ingegooid via valse opgezette aanklachten via vergaderingen eerst van politie en justitie ambtenaren en zijn er ten onrechte zeker tien (aan)klachten op zijn minst bij het Bureau Veiligheid & Integriteit bij de Korpsbeheerder in Apeldoorn, als ook vijf wrakingszittingen van de rechterlijke macht en twee artikel 12 strafvorderingprocedures onterecht afgewezen en/of niet fatsoenlijk behandeld! Ook liggen er allerlei valse psychiatrische rapporten, hetgeen volgens mij een discipline van kwakzalverij / oplichting is, als verdachte of cliënt duidelijk anti-psychiaterie aanhanger is, zoals ik. Meer informatie is te vinden via www.erwinlensinkvrij.nl.

Aangezien ik bepaalde achtergronden heb (met betrekking) qua familie tot de Landelijke Organisatie voor Onderduikers (L.O./L.K.P.), het Derde Regiment Huzaren, actief tussen de Grebbe en Arnhem in de meidagen van 1940, als ook Marcelis Adolf de Vries op 13 mei 1940 gesneuveld bij de Cuneraweg in Achterberg, het faillissement van mijn ouders boerderij in 1983 (althans gedwongen verkoop door de NMB Bank) en een onderzoek heb gestart naar de prominentste leden van de Stichting Bilderberg Meetings en het verleden van de oprichter "Prins" Bernhard Zur Lippe Biesterfeld en zijn omgeving.

Aan alle leden der Staten-Generaal heb ik daarom, als ook alle Nederlandse politieke partijen en vooral Minister – President Rutte, "Koning" Willem-Alexander von Amsberg en "Koningin" Maxima von Amsberg- Zorreguieta heb ik de volgende tien zeer kritische vragen, die zeer veel duidelijk zullen maken;

1. Waarom heeft de (dictator) "Koning" Willem I zichzelf benoemd tot absoluut soeverein vorst via een Britse staatsgreep en hoe verhoudt zich dit juridisch gezien tot het Eeuwig Edict, de Justificatie of Deductie, de Acte van Verlatinghe en de Unie van Utrecht, allen ondertekent door democratisch gekozen stadhouder / Prins Willem van Oranje-Nassau tegen het systeem van dictatuur, erfopvolging en de adel, waarbij een ieder soeverein en onafhankelijk koningsvrij is verklaard in de Nederlanden?

2. Waarom denkt de familie von Amsberg het staatshoofdschap op basis van erfopvolging te kunnen opeisen en te claimen, terwijl alle echte Prinsen van Oranje tot en met 1702 democratisch gekozen staatshoofden waren, inclusief Koning – stadhouder Willem III, ook als verkozen Koning van Engeland door het Engelse parlement destijds?

3. Waarom heeft (dictator)-Koning Willem I in 1814 De Nederlandsche Bank als persoonlijk bezit opgericht als vervanger van De Nederlandse Wissel Bank in Amsterdam en hoe en waarom is De Nederlandsche Bank in 1948 niet volledig en opeens slechts deels genationaliseerd?

4. Hoe is Willem-Alexander von Amsberg als ook de andere posities in de Raad voor Commissarissen van De Nederlandsche Bank exact benoemd sinds 1948, maar zeker sinds de invoering van de €uro als betaalmiddel?

5. Waarom is er in het Nederlandse Strafrecht ingevoerd door dictator Koning Willem I geen sprake van jury-rechtspraak, zoals in het Franse strafrecht met de Cour D'Assises, als ook mediation (Täter- Opfer- Ausgleich in het Duitse strafrecht) en ook paragraaf 463 t/m 483, dus verplichting voor slachtoffers of benadeelden om bij de zitting te verschijnen om onder ede te getuigen, als de dader of de advocaat van de dader dit zo nodig wenst, zoals in het Strafprozesordnung-recht in Duitsland, zodat er eerlijkere processen plaats vinden?

6. Waarom moet mijn DNA en mijn moeders DNA-profiel verplicht en op onrechtmatige wijze verkregen wel in de Nationale DNA-databank, terwijl er niets mee te bewijzen is strafrechterlijk gezien en daarentegen het DNA van alle zogenaamde "Koningen" en "Koninginnen", sinds Koning Willem I juist niet, terwijl er met betrekking tot de claim van achterkleinzoon Julius Schatt, als Nederlandse Groothertog van Luxemburg in de periode vanaf 1950 tot en met zijn overlijden, hoogverraad en oplichting mee te bewijzen is, strikt juridische genomen volgens de Grondwet artikel 30?

7. Hoeveel procent van de aandelen bezaten alle familieleden van "De Koninklijke Familie" gemiddeld over de periode 1980 t/m 2008 en vooral in 2008 van de verzekeringsmaatschappijen AEGON en NATIONALE NEDERLANDEN en van de systeembanken ING GROEP en ABN AMRO BANK, die in Nederland door de overheid tijdens de bankencrisis in 2008 zijn ondersteunt met circa € 50 Miljard, maar op vreemde wijze niet allemaal en/of volledig zijn genationaliseerd en dan met name op zeer dubieuze wijze de ING Groep niet en dan vooral waarom niet?

8. Waarom worden de moorden op Meinoud Rost van Tonningen (ex-Statelid, ex-lid van de Volkenbond en ex-president van De Nederlandsche Bank van 1942 t/m 1945 en zeer goed geïnformeerd), Christiaan Lindemans (affaire King Kong) en de misterieuze verdwijning van Edith Stein (Miep Oranje) in het Oranje Hotel (gevangenis) in Scheveningen nog steeds in de doofpot gehouden, als ook het hoogverraad door Nazi-"Prins" Bernhard Zur Lippe Biesterfeld met een meeting in Laren in 1940 en hoe heeft hij van 1942 t/m 195 contact gehouden met Hans Teengs Gerritsen in NN-KZ-Lager Dachau en Natzweiler? Waarom zijn er meer dan 100.000 Nederlanders destijds veroordeeld voor bijvoorbeeld een NSB-lidmaatschap, waarbij meer dan 200.000 Nederlanders om het leven zijn gekomen in de Tweede Wereldoorlog en hebben Meinoud Rost van Tonningen en Christiaan Lindemans i.v.m. het hoogverraad van de circa 350.000 Nederlandse meest dienstplichtige militairen door o.a. "Prins" Bernhard geen eerlijk strafproces gehad? Hoe heeft "Prins" Bernhard Zur Lippe Biesterfeld zogenaamd het verzet vanuit Londen kunnen leiden met het fiasco van het England Spiel (Soldaat van Oranje project met Hazelhoff Roelzema is destijds totale mislukking geweest), terwijl hij heel veel directe familie leden in Nazi-Duitsland had en hoe zouden de Nazi's dat getolereerd kunnen hebben in perspectief tot bv. Erwin Rommel en Stauffenberg?

9. Waarom is Beatrix in 1938 door "Prins" Bernhard vernoemd naar de door de Nazi's vereerde Beatrix von Burgund, gemalin van Keizer – Koning Friedrich Heinrich Barbarossa van het Eerste Duitse Heilige Roomse Rijk, waarnaar het Derde Rijk van de Nazi's en Operatie Barbarossa in 1941 door Adolf Hitler vernoemd zijn en bewijst de dit de Nazi-sympathie en lidmaatschap van "Prins" Bernhard niet behoorlijk overtuigend?

10. Waarom gingen en gaan Beatrix von Amsberg en Bernhard Zur Lippe Biesterfeld ieder jaar naar

de jaarlijkse geheime Bilderberg Meetings, gestart in 1954 in Oosterbeek als lobbyclub voor de volgens mij twee (voormalig) rijkste families ter wereld, namelijk De Rothschilds in ieder geval t/m 1938 en de familie Rockefeller wellicht t/m heden, die niet op de top 100 van de Forbes Rich List staan en hoe kan het dat vele mensen wereldwijd vermoeden, dat zij onder andere grotendeels de Federal Reserve System in de Verenigde Staten van Amerika, de Bank of International Settlements in Basel en ondernemingen als Shell, JP Morgan Chase Manhattan Bank, Goldman Sachs, Bank of America, Standard Oil, Exxon Mobile en vele andere banken, verzekeringsmaatschappijen, energiemaatschappijen en hele grote ondernemingen in particulier bezit hebben via ingewikkelde aandelenconstructies?

In afwachting van antwoorden van een ieder en hopelijk binnenkort een echte Nederlandse democratische rechtstaat met democratisch gekozen staatshoofd, een goede vorm van jury-rechtspraak en volledig genationaliseerde Nederlandsche Bank en ING Groep, verblijf ik,

Erwin Lensink

-politiek gedetineerde-

Erwin Lensink (Untersuchungshaft Zelle D359)
JVA Münster
Gartenstrasse 26
48147 Münster

Münster, 5. April 2013

OBERLANDESGERICHT HAMM / LANDESMINISTER DER JUSTIZ NRW / MITGLIEDER DER BUNDESTAG
IN BERLIN
VIA GENERALSTAATSANWALTSCHAFT HAMM
Hesslerstrasse 53
59065 HAMM

Betreff: Auslieferungssache Aktenzeichen III-2 Ausl. 26/13

Sehr geehrter Herr / Frau / Mitglieder der Bundestag,

Seit Donnerstagmorgen 4. April 2013 habe ich angefangen mit ein Hungerstreik. Heute morgen habe ich um 7.30 Uhr in den einzige Niederländische Radiosender "Radio 5 Nostalgia" is das Programm "Lekker Wakker" dass ich entfangen kann aus die Niederlande, dass Heute nach 7 Wochen Gefangenschaft jetzt auch meine Gefangenschaft in die Niederlande bekannt geworden is, aber erst jetzt bei Presse / Medien.

Am liebsten werde ich sofort frei gelassen und vielleicht will ich im naheren Zukunft Asyl beantragen im Ausland, zum Beispiel Deutschland. Auch habe ich dieser Woche in der Bibliothek das sehr gute Buch "Europa braucht den Euro nicht" von das ehemalige Vorstandsmitglied der Deutschen Bundesbank Herr Thilo Sarrazin gefunden und ich lese jetzt das gute Buch mit wichtige Anbefehlungen.

In das Buch lese ich dass Herr Thilo Sarrazin viele diesselbe Ansichten hat in Bezug zu der Finanz- und Bankenkrise und vor allem weise ich auf Seite (blz.) 264 bis Seite (blz.) 272 von das Buch "Europa braucht den Euro nicht" mit folgende wichtige Sachen für die Zukunft:

1. "Too big to fail?" (= Titel), wobei Herr Thilo Sarrazin begründet dass vor allem das Kapital der Bankaktionäre als erste weggenommen werden muss bei ein Bank der mit Insolvenz und Pleite bedroht ist.
2. "Fortfall der Risiko adjustierung von Eigenkapitalanforderungen", wobei Wettbewerbsökonom Martin Hellwig begründet dass jeder Bank mit grundsätzlicher Skepsis betrachtet werden muss.
3. "Mindestquote des Eigenkapitals", wobei Basel II nur etwa 4,5% war und die EBA jetzt Mindestkapitalquote von 9% vorgestellt hat. Herr Thilo Sarrazin spricht davor dass nach 20% oder sogar 30% zu erhöhen und ich denke erst nach 12%, dann 15% und dann in die Nähe von 20%. Aber mein Ansicht kann dass nur sehr langsam geschehen.
4. "Bewertungs- und Bilanzierungsfragen", wobei eigentlich alle Grösse Lander der Welt meiner Ansicht auch ungefehr diesselbe Zinsen für Systemebanken haben müssen, so dass es nicht zu viel Kapitalflucht gibt, wie in die Vergangenheit nach zum Beispiel Island oder Zypern.
5. "Trennung von Publikumsbanken und Investmentbanking", wobei meiner Ansicht nach die Publikumsbanken worüber Herr Thilo Sarrazin redet die vor allem 100 Grösste Systemebanken von die 6000 banken in Europa sein müssen und auf die andere Seite, so ungefehr die 5900 kleinere Privatbanken, wobei den Staat für die letztere Gruppe in Falle einer neuen Finanzkrise kein Hilfe gibt. Das System von die Banken und Versicherungen auch, ist das wichtigste und die ganze Ursache durch Krediten und Zinsen von jede Finanz- und Bankenkrise.

Das meiner Auslieferungssache nicht nur ein Anzeige ist, aber viel mehr und wichtigere Sachen geht, ist nur schön aus die Rechnung für die Deutsche Haftung zu beweisen:

- * € 190 Milliarden Deutscher Anteil ESM (€ 22 Milliarden in Bargeld/ € 168 Milliarden als Garantien)
- * € 15 Milliarden für IWF-Anteil am Rettungsschirm
- * € 12 Milliarden für Bürgschaften aus EU-Haushalt (EFSM)
- * € 253 Milliarden für Bürgschaften für EFSF (Inkl. 20% Aufstockungspotential)
- * € 2 Milliarden für IWF-Anteil Rettungspaket Griechenland
- * € 94 Milliarden für EZB-Staatsanleihekäufe bei Ausfall der Krisenländer

Das sind zusammen rund € 763 Milliarden Verluste in dieser Höhe für Deutschland, wenn das Eurosystem wegen der Zahlungsunfähigkeit einiger Mitglieder auseinanderbräche.

Was aber viele Politiker und Fachökonomien und auch Thilo Sarrazin nicht sagen oder sogar nicht wissen ist, das das ganze kapitalistische Bankensystem als ein ganz grösser Ponzi-Scheme gesehen muss werden. Darum bitte ich mit dieser Brief sofort alle Politiker und Fachökonomien die folgende Informationen in Websites und Bucher an zu schauen, zu lesen und zu lernen / bestudieren:

1. www.erwinlensinkvrij.nl/deutsch (für allem Youtube-video`s)
2. Buch "De Schuldenberg"
3. Buch "Tycoons" von Journalist Philip Dröge
4. www.prorepublica.org
5. www.eurostaete.eu (für allem das Banken – Charter – System)
6. Buch "Europa braucht den Euro nicht" von Thilo Sarrazin
7. Buch "Van jager tot prooi, de ondergang van de ABN AMRO BANK"

Wahrscheinlich sind nämlich Quellen wie Forbes-Magazine und The Economist in Besitz der Familie Rockefeller und Familie Rothschild und damit nicht ganz zuverlässig, weil nach meiner vorläufige

Meinung und Berechnungen einer von dieser zwei Familien mit Ihren Reichtum am mindestens in Top 20 der reichste Leute der Welt stehen müss, aber beide Familien stehen noch nicht einmal in der Top 100 von die Forbes Liste, so wie kan dass sein? Wenn mann die Forbes-Liste glauben muss haben die Mitglieder der Familie Rothschild als auch Familie Rockefeller weniger als € 5 Milliarden, aber ich glaube das nicht. Auf Twitter werden die Vermögen dieser Leute auch wieder viel zu höch geschätzt durch manche Leute mit Prognosen zwischen 200.000 Milliarden US Dollar und sogar 500.000 Milliarden US Dollar, aber dan wurden dieser Leute jetzt schön die ganze Welt besitzen.

Ich schätze alle Schulden in die Welt auf etwa 200.000 Milliarden US Dollar oder € 200.000 Milliarden, aber immer hin zwischen € 100.000 Milliarden und € 300.000 Milliarden! Es kan sehr gut sein, dass sowhol der Familie Rockefeller als auch Familie Rothschild Vermögen grösser als € 100 Milliarden haben, als auch das Besitz der Federal Reserve System (Amerikanische Zentral Bank), Bank of England (London) und der Bank of International Settlements (B.I.S. in Basel) in Privaten Besitz. In die Forbes Rich List stehen aber Carlos Helu Slim aus Mexico, Warren Buffet und Bill III Gates aus Amerika als die drie reichste Menschen der Welt und ich denke, dass die Chance sehr gröss ist, das das nicht stimmt und darum bin ich auch in Deutschland jetzt.

Jeder Weltbürger müss sich nur das Bankensystem, dass gegründet ist durch König Willem I (Diktator) in die Niederlande bestudieren um heraus zu bekommen, wie das System funktioniert. Das Niederländische Bankensystem ist vor allem in die Periode 1813 – 1848 gegründet und damals hat König Willem I die folgende Banken fast ganz als Privaten Besitz gegründet:

1. Niederländische Zentral Bank (1814) in Amsterdam
2. Nederlandse Handels Maatschappij (1824, später ABN AMRO BANK, in 2008 Insolvent)
3. De Generale Bank (1824, später Fortis Bank in België)

Wahrscheinlich sind auch die ING Groep (Bank), der ehemalige NMB Bank war, und die Versicherungen wie AEGON und Nationale Nederlanden gegründet durch der Königliche Familie und damit war bis die Zweite Weltkrieg fast die ganze Finanzmarkt der Niederlande im Besitz der Königliche Familie. Im 1948 ist auf ganz fremde Weise die Zentral Bank der Niederlande verkauft und nur teilweise nationalisiert und nicht ganz und in 2008 war die Königliche Familie wahrscheinlich Pleite (Insolvent). Ich bin bereit zur Zusammenarbeit mit die Deutsche Regierung, Deutsche Zentral Bank und der Europäische Zentral Bank in diesem ganz grösse Sache, aber dann müss man sofort Kontakt mit mir aufnehmen und ein Angebot machen. In jedem Fall müss ein Untersuch gestartet werden und die Informationen bestudiert und kontrolliert werden von mir.

Vielen Dank in voraus und mit freundlichen Grüssen,

Erwin Lensink

AKTENZEICHEN OBERLANDESGERICHT HAMM 4- AUSL A 26/13
Zu dem Beirat der JVA Münster / Kriminalpolizei Münster / Mitglieder Bundestag Berlin
Stadthaus 2 / Ludgeriplatz 4 – 6
48127 Münster

Münster, 4. März 2013

OBERLANDESGERICHT HAMM als auch Minister der Justiz NRW
zum Generalstaatsanwaltschaft
He sslerstrasse 53
59065 Hamm

Betreff: politische Gefangenschaft in Münster

Sehr geehrter Herr / Frau / Mitglieder der Beirat der JVA Münster / Bundestag Berlin / Vorsitzenden Richter OLG HAMM,

Heute am 5. März 2013 habe ich im Justizvollzugsanstalt Münster ein anliegende Beschlussabschrift entfangen von der 2. Strafsenat des Oberlandesgericht Hamm. Gerne will ich Ihnen informieren über meine politische Gefangenschaft und andere wichtige Sachen, auch für die Bundesrepublik Deutschland, wegen der internationale Finanz- und Bankenkrise, aber auch ein Niederländisches Skandal. Seit 21. September 2010 habe ich schön fast zwei Jahren in politische Gefangenschaft gesessen in Niederländische Gefängnisse, unter anderem wegen das werfen als Politiker Protest und Widerstand von einer Theelichtbehalter gegen die Goldene Kutsche von "Koningin" Beatrix, da ich die Überzeugung habe, das es sich gesetzlich handelt um hochverrat, weil "Koningin" Wilhelmina ein Kind ausserhalb die Ehe mit "König" Willem III war und "Koningin" Juliana wahrscheinlich ein Adoptifkind. Das alles ist im Strafprozess für Gericht überzeugend mit ein strafrechterliches DNA-Untersuch zu beweisen.

Daher will ich gerne das der Beirar der Justizvollzugsanstalt Münster sowohl der Kriminalpolizei Münster, der Generalstaatsanwaltschaft, alle politische Parteien der Bundestag (SPD, CDU, Piratenpartei, Bündnis 90/Die Grünen, FDP etc. etc.) als auch die Landestag-Mitglieder der verschiedene Bundesländer Deutschland informiert in diesem ganz grossem Skandal, wo bei ich ein Untersuch gemacht habe nach unter anderem die Gross Banken der Welt / Europa, die Stichting Bilderberg Meetings und die wichtigste Mitglieder der jährliche Bilderberg Konferenzen gestartet in 1954 mit Mitglieder der Familie Rothschild, Familie Rockefeller und "Prinz" Bernhard Zur Lippe Biesterfeld. Der ehemalige Mitglied das Niederländische Parlament und ex-Präsident der Niederländische Zentral Bank (1942-1945) ist nämlich ermordet in 1945 ohne Strafprozess, weil er, wie ich, zu viel wüsste über das Bankenbesitz und "Prinz" Bernhard Zur Lippe Biesterfeld und Familie. Im 2008 war die Königliche Familie der Niederlande nämlich wahrscheinlich Insolvent (Pleite), weil die Niederländische Staat ungefehr € 50 Milliarden beilegen musste bei die Grossbanken (ABN AMRO BANK / ING GROEP) und Versicherungen (Nationale Nederlanden / AEGON) und wenn das nicht getan wurde, waren alle die Finanzorganisationen Pleite (Insolvenz) gegangen. Wenn die Königliche Familie nur 1% der Anteile (Schätzung) haben wurde, dann müsste diese Familie eigentlich € 500 Millionen in Bargeld bezahlen am mindestens um die Banken und Versicherungen zu retten von der Untergang und das ist noch nicht einmal hoch geschätzt!!!

Das fremde ist aber, das nicht alle Organisationen, so Banken und Versicherungen nationalisiert sind und auch ein ehemalige Minister Gerrit Zalm (auch schön Schuld an das Euro – Finanz – Debacle) und Heute zu Tage Präsident der ABN AMRO BANK diese Bank so bald wie möglich wieder wil verkaufen auf der AEX Börse, aber warum und vor allem an wem??? Darum plädiere ich schön Jahren für das ganz oder so viel wie möglich nationalisieren und nationalisiert behalten der 100 Grösste Systembanken von die 6000 Banken in Europa und ich will gerne das so viel wie möglich Niederländer, Deutschen und Weltbürger am Website www.erwinlensinkvrij.nl lernen im Internet wieso das wichtig ist. In Deutschland geht es um zumindest die Deutsche Bank, die Commerzbank und der Hypo Real Bank und eigentlich muss in Europa so schnell wie möglich ein Untersuch Bankentest III geben um jedem zu informieren in Europa wer in oder vor allem ab 1980 die Anteile dieser Banken im Besitz gehabt hat?

Meine Probleme sind angefangen mit der Tod meiner Mutter am 28. April in Lünten (Kreis Vreden, Nord-Rhein-Westfalen) und damals habe ich schön Kontakt gehabt mit der Kriminalpolizei-leiter

Herr Mengelkamp in Münster und auch Presseleiter Klaus Laackmann, weil ich sehr unzufrieden war und noch immer bin mit die Weise wie die Niederländische Polizei (Ost-Niederlande) und Bezirksstaatsanwaltschaft Zutphen / Arnhem ein sehr fälsches und ungerechtes tactisches strafrechterliches Verfahren parallel von die Deutsche Kriminalpolizei gestartet ist gegen vor allem meiner Person mit Lügen um mich falsch schwarz zu machen und zu benachteiligen, aber der Bundesminister der Justiz von Deutschland (oder NRW) hat nie ein Antrag oder offizieller Anfrage gemacht an der Niederländische Minister der Justiz und damit ist das gesetzlich Verboten (EVOS-Vertrag / EVRM-Vertrag / Vertrag von Enschede). Meine heutige politische Gefangenschaft ist dann auch völlig falsch und die Niederländische Staatsanwaltschaft hat mit meiner Verhaftung in Kreis Bocholt wegen ein Internationaler Haftbefehl (Schengen) sicher nicht die Wahrheit oder die ganze Wahrheit erklärt an die Deutsche Behörden in dieser ganz grösse Sache.

Darum bete ich mit dieser Brief Kriminalpolizei-leiter Herr Mengelkamp und Klaus Laackmann, als auch die Mitglieder der Beirat der JVA Münster mein Website www.erwinlensinkvrij.nl und auch die Informationen meiner Twitter-account sofort an zu schauen und weiter zu geben an die Deutsche Behörden, Deutsche Bundes Nachrichten Dienst, alle Mitglieder der Deutsche Bundestag in Berlin, alle Mitglieder der Landestäger der verschiedene Bundesländer, weil dieser Sache auch für jedem Deutsche sehr wichtig ist und es vielleicht ein Stagflation-Coup geben kann in Europa. Zu mindestens muss ein Untersuch offenbar und gründlich gestartet werden. Mit freundlichen Grüßen und vielen Dank für das weiter geben dieser sehr wichtige Informationen an Kriminalpolizei Münster, Staatsanwaltschaft, Bundestag-Mitglieder etc. etc.,

Erwin Lensink

Mehr Informationen;

www.prorepublica.org
www.eurostaete.eu
www.beursbox.nl
www.erwinlensinkvrij.nl

Sofort ein Untersuch starten nach:

Sir Evelyn de Rothschild (Gold, Diamanten und Rothschild & Cie. etc.)
 Lord Jacob de Rothschild (Gold, Diamanten und Rothschild & Cie. etc.)
 David Rockefeller senior (J.P. Morgan Chase Manhattan Bank, Standard Oil, Exxon Mobile etc.)
 George Soros (Betrug mit Britische Pfund, UK, London)
 Li Ka Shing (HSBC BANK, fast Besitzer ganz Hong Kong)
 Lynn de Rothschild (Rothschild & Cie. etc.)
 Familie Wallenberg (Sweden, RFID/Verichip, Enskilda Banken, Investor AB etc.)
 Harry Oppenheimer (De Beers Consildated Mines etc.)